П'ятниця, 11 червня 2004 року. № 106 (3356)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Формувати події, а не пристосовуватися до них

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на VI з'їзді Аграрної партії України 9 червня 2004 р.

Шановні делегати та гості з'їзду!

Насамперед дозвольте скласти щиру вдячність за той кредит довіри, який було виказано мені на конференціях Аграрної партії України і підтверджено сьогодні.

Особливу подяку висловлюю тим, хто стояв біля джерел партії, уміло вів її через партійні шторми, усім членам та прихильникам, які вірять у її державотворчий потенціал.

Скажу відверто: це вистраждане і усвідомлене рішення, враховуючи, яку відповідальність я беру на себе і на яку критику, опір та інсинуації — вже зараз і в майбутньому — наражаюся.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Київ хвилюють екологічні аспекти перебування ЧФ

В Україні з офіційним візитом перебуває делегація Ради Федерації Федеральних зборів РФ на чолі з Головою Ради Федерації Сергієм Мироновим. Під час його вчорашньої зустрічі з Головою ВР Володимиром Литвином обговорювалося широке коло питань двостороннього співробітництва, насамперед на міжпарламентському рівні. На спільній прес-конференції С. Миронов зазначив, що двосторонній міжпарламентський діалог розвивається інтенсивно й плідно. І за останні два роки це його третій візит до Києва. Високий гість поінформував В. Литвина про ратифікацію міждержавних угод, у тому числі й про створення ЄЕП. Сторони висловилися за наповнення існуючих домовленостей конкретним змістом.

(Закінчення на 7-й стор.).

ФОТОФАКТ

Представники громадського об'єднання «Народний виконком» провели пікетування Верховної Ради України з вимогами «не допустити передачі українського гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь» російським олігархам».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДАРУНКИ ВІД «ГОЛОСУ»

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Учора у приміщенні Київського головпоштамту «Голос України» провів День передплатника. Після оформлення абонементів наші читачі тут таки, на місці, одержували в подарунок светр, футболку, кепку, термос, попільничку, ручку, календарик... Одне слово, те, що випадало на витягнутий номерок.

Окрім подарунка, наші передплатники мали змогу отримати безплатну юридичну консультацію. Правник «Голосу України» Наталя Хоменко професійно давала поради практично з усіх питань.

Оскільки наша газета парламентська, багато хто з передплатників цікавився політичною реформою в державі, ходом майбутніх виборів та новими законодавчими актами.

А інші читачі отримали відповіді на запитання, які стосуються земельного та сімейного законодавства. Були й такі, котрі цікавилися порядком виплати надбавок та соціальної допомоги тощо...

Згідно з розпорядженням «Укрпошти» передплата періодичних видань на друге півріччя в обласних центрах завершується 15 червня. Часу залишилося зовсім мало. Отож поспішайте! І не забудьте надіслати на адресу редакції копію вашого передплатного абонемента з позначкою: «На розіграш призів».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Хочуть, але не можуть

Ще недавно влада Луганська заявляла про свої наміри зберегти колишні тарифи на проїзд у міському транспорті, а сьогодні схиляється у бік їхнього підвищення. Застрайкували водії. На початку тижня на маршрути не вийшло більш як сто великих автобусів, і городяни, що звикли до чіткої роботи транспорту, зіштовхнулися з проблемами пересування.

На зустрічі з керівниками міста водії вимагали підвищити плату за проїзд у зв'язку з нерентабельністю перевезення пасажирів і високою вартістю бензину, а також упорядкувати пільгове зниження цін. Крім того, водіїв обурила відсутність на АЗС бензину 92-ї марки і газу пропану. За попередніми підрахунками, собівартість проїзду одного пасажира становить сьогодні 81 коп. Міська влада самостійно вирішити цю проблему не береться. Питання про підняття тарифів розглядається в облдержадміністрації. Для врегулювання цього питання водії дали владі тиждень. Бо інакше вони знову оголосять страйк, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА**.

Солдати змерзли... влітку?

25 молодих вояків весняного призову в одній з військових частин на Вінниччині захворіли на гостру респіраторну інфекцію. Таку цифру хворих називають лікарі Вінницької обласної санітарно-епідеміологічної станції. Ще у п'яти осіб — підозри на пневмонію. Скількох з них доставлено на лікування у медичний центр ВПС, військові не розголошують. Лише уточнюють, що частина хворих лікується безпосередньо за місцем проходження служби, в ізольованому приміщенні казарми.

Лікарі припускають, що захворювання могло спричинити несподіване різке похолодання, до якого не встигли акліматизуватися бійці, або ж інфекція передалася від когось із родичів, котрі приїздили в гості до новобранців у день складання ними військової присяги, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

БЛІЦОПИТУВАННЯ—СЕВАСТОПОЛЬ

Що потрібно зробити для порятунку довкілля?

Діна Іванова, перший заступник начальника держуправління екоресурсів:

— Прийняти рішення про будівництво заводу з переробки твердих побутових відходів.

Володимир Іларіонов, депутат міськради:

— Побудувати очисні споруди в Балаклаві.

Тетяна Куликова, письменник:

— Зупинити свавілля у вирубці ялівця...

Іван Красновид, донедавна очолював держінспекцію охорони Чорного моря, пенсіонер:

— Забезпечити виконання природоохоронного законодавства військовими моряками.

Записала Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ВРОЖАЙ-2004

Полуниця обросла прибутками

Попит на полуницю цього року істотно перевищує пропозицію. Причина — недобір ягоди в південних областях унаслідок весняних заморозків, а також зростання попиту з боку населення і переробних підприємств на тлі практично цілковитої відсутності в країні професійних фермерів-виробників полуниці.

А справа прибуткова. За оцінками фахівців Проекту аграрного маркетингу, собівартість виробництва полуниці на богарі становить у середньому приблизно 1,0—1,3 гривні за кілограм. На поливі й за умови застосування технології крапельного зрошення вона ще нижча. При цьому навіть без поливу можна одержувати близько 20—25 тонн продукції з кожного гектара. За ціни, що склалася цього року на полуницю, це відповідає виторгу обсягом не менш як 80 тисяч гривень з гектара і прибутку на рівні 60 тисяч. Прибутковість, приміром, гектара пшениці рідко перевищує 0,8—1,0 тисячі гривень.

А в південних регіонах виробники мають можливість за практично таких самих витрат заробляти набагато більше, пропонуючи на ринок ранню ягоду. Вона цінується в 3—4 рази вище тієї, котра продається в сезон масового збирання. Крім прибутку, виробництво у великих обсягах полуниці розв'язує соціальні проблеми села. Один гектар культури забезпечує зайнятість до 15 сезонних працівників, кожний з яких у середньому одержує 500—750 гривень на місяць.

Торік з органів МВС за протиправні дії було звільнено 400 міліціонерів, 4000 — притягнуто до дисциплінарної відповідальності

ПОЛІТИКА

Формувати події, а не пристосовуватися до них

Не виступати в ролі придворної, прислуговуючої структури, яку вирізняють лише в час, коли потрібно «підтримати» якусь чергову надуману ініціативу чи підписати спущену згори відозву

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА на VI з'їзді Аграрної партії України 9 червня 2004 р.

(Початок на 1-й стор.).

Тому принагідно і відразу хочу наголосити: як і в кожного, у мене були дії та вчинки, яких краще б не було, але в «зграях товаришів» ніколи не перебував, людям шкоди й образ не завдавав, багатства і влади в обмін на елементарну людську гідність не набував.

Моя переконаність у правильності нашого спільного рішення ґрунтується на тому, що за умови докорінного реформування програмних і статутних засад, консолідації, послідовного дотримання чесної будівничо-патріотичної, державницької позиції, партія може і повинна лідируючим чином впливати на суспільно-політичні процеси. Більше того — визначати їх, формувати події, а не пристосовуватися до подій та йти за подіями.

Ми повинні ставити питання так і тільки так! І бути абсолютно впевненими у правильності й потрібності того, що робимо. Тоді й матимемо належну владу, а не виступатимемо в ролі придворної, прислуговуючої структури, яку вирізняють лише в час, коли потрібно «підтримати» якусь чергову надуману ініціативу чи підписати спущену згори відозву.

Партія має займати конструктивну, а водночас наступальну і, не боюся цього слова, помірно-агресивну позицію, бути опозиційною, коли її бачення розвитку держави й суспільства не збігається з офіційним курсом.

Якраз цього не вистачає нині і якраз це найбільш потрібно зараз, коли Україна, болісно і з величезними втратами, підійшла до зламу епох, зупинилася на роздоріжжі біля межового стовпа. На рубежі, біля якого треба гранично відверто оцінити прожите і визначитися, як жити далі, куди рухатися, не боячись вибитися з чільного ряду загальноприйнятих установок. Але водночас не збочуючи на одномірні, лінійні підходи.

Правда надто дорога для нас, щоб піддаватися моді чи намагатися комусь догодити. Особливо з урахуванням того, що неприховану брехню у нас вже звикли сприймати спокійно, а ось правда чомусь бентежить. Не можна безкінечно годувати людей напівправдою, маніпуляціями і вічно тримати їх у дитинстві — це рано чи пізно погано закінчується.

Сьогодні щонайменше декілька причин мають спонукати нас до невідкладної постановки основоположного питання — щодо майбутнього країни. А відтак — щодо місця і ролі партії, кожного з нас у цей переломний момент.

Перша причина пов'язана з виборами глави держави. І не стільки з цією важливою подією, яка для розвинених демократій є, по суті, буденним явищем, скільки з надмірною персоніфікацією української політики, переважаючим впливом Президента на абсолютно всі аспекти нашого життя. А отже, від того, хто стане першою особою України, визначально залежатиме за нинішніх обставин, як і в якому напрямку розвиватиметься країна і якою вона буде принаймні в наступні десять років.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Виходячи з того, наскільки метушливо переймаються у нас та за кордоном шансами і перспективами потенційних кандидатів, складається враження, що і нас, і їх більше цікавить доля окремих політиків, а не країни й народу. Нас — у силу традиційної віри в месію, якому чи не все віддається на відкуп; їх — теж традиційна орієнтація на те, що з особою домовитися простіше і легше, аніж із цілісною державною й суспільною системою.

А це не що інше, як практика періоду феодалізму, яку розвинені, особливо провідні, країни застосовують нині щодо так званого третього світу під гаслами і настановами створити демократичний устрій.

Що ж маємо в результаті?

Маємо те, що можна висловити афористичним зауваженням К. Маркса: за певних обставин та поворотів часу значення набувають особи, які не мають ніякого значення.

Маємо те, що політики переймаються насамперед рейтингами та рівнем підтримки ззовні, а не власного народу. Хоча зарубіжний престиж належить до такого виду товару, який важко імпортувати у свою країну. Куди правильніше й корисніше експортувати за кордон авторитет, зароблений удома.

І не маємо головного: реального, обґрунтованого і прийнятного для широкого суспільного загалу об'ємного та цілісного бачення кандидатами шляхів розвитку України.

Передвиборні дацзибао, набір популістських гасел у рахунок не йдуть.

За таких обставин перемога деяких кандидатів може бути рівнозначною програшу країни.

Тобто вибори можна виграти, але програти державу.

Тому, говорячи про майбутнього Президента, а я не можу в цьому плані не підтримувати Аграрну партію щодо єдиного кандидата, треба думати насамперед про принципи, на яких ґрунтуватиметься його діяльність, про його широкоформатну програму, яка сповна співвідносилася б із завданнями державного і суспільного будівництва в Україні, відповідала думкам та настроям суспільства.

За такого підходу, при забезпеченні вільного волевиявлення, український народ на виборах відповість, якою він хоче бачити країну, — і це буде найвищим програмним законом для влади, — та кого він хоче бачити головним будівничим країни.

А це внесе в життя таку необхідну і таку довгоочікувану визначеність, дасть такі само довгоочікувані результати у прикладенні до потреб кожної сім'ї, кожної людини.

Справжньою метою кандидата, який виборює найвище місце на українському олімпі, має стати розширення сфери політичної та економічної свободи народу, забезпечення взаємозалежності між економічним процесом та демократією, формування адекватної вимогам часу, неавторитарної політичної системи, зрозумілої людям виборної системи місцевих органів влади, де будь-яка посадова особа підзвітна і підконтрольна виборцям.

На моє переконання, партія має виступати саме за таку політичну реформу, яка не була б використана як зброя у вузькополітичних цілях однієї групи чи партії проти іншої. За реформу, що дала б змогу встановити розумний баланс між гілками влади і тим самим підвищила демократичний потенціал держави. За реформу, яка здійснювалася б через максимально широкий консенсус між представниками усього спектра політичних сил.

Партія повинна категорично виступати проти будь-яких спроб застосування брутально-безпардонних методів проведення реформи шляхом «тотальної мобілізації» депутатів, їх залякування, тиску на них.

Це не лише аморально, а й політично безперспективно.

На народного депутата може тиснути лише народ, усі інші тиски — це злочин.

Верховна Рада — вища демократична трибуна українського народу, всіх його верств і прошарків, а не політичне торжище, що обслуговує чиїсь партикулярні, кланово-групові інтереси.

Важливо забезпечити реальне зміцнення співпраці з Кабінетом Міністрів, підтримати зусилля особисто Прем'єр-міністра, що додасть авторитету і парламентові, і уряду, обернеться нарощуванням якісних показників, передовсім у соціально-економічній сфері.

Друга обставина, яка зобов'язує нас гостро ставити питання про майбутнє, диктується власне нинішніми політичними, економічними, соціальними процесами в країні. Їх, по суті, можна розглядати як результат першого етапу становлення держави.

Референдум 1991 року гарантував фактично всеукраїнське розуміння й підтримку необхідності концентрації зусиль на розв'язанні двох головних і взаємопов'язаних завдань — формування інститутів та атрибутів держави з одночасним переходом до нової системи організації життя.

Головні підсумки цього періоду бачаться такими:

— Україна вже є і буде державою. Залишається лише дати відповідь на те, якою вона буде державою в осяжній перспективі;

— Україну фактично вирвано із прірви, куди її вкинули гіперінфляція та втрата більш як половини національного багатства;

— Україну вдалося «зшити» і «зцементувати» в територіальному вимірі й закласти підвалини для формування політичної нації;

— Україна демонструє суспільний спокій, громадян-

В аграріїв новий лідер. Але інтрига залишається

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Позачерговий шостий з'їзд Аграрної партії України переобрав свого лідера (ним, як ми уже повідомляли, став Голова Верховної Ради України Володимир Литвин), змінив назву на Народну аграрну партію України та поставив ультиматум депутатам-аграріям, які в парламенті входять до інших фракцій: або до 24 червня вступайте до аграрної фракції, або прощайтеся з партією.

Обрання глави українського парламенту партійним лідером не стало на політичному олімпі несподіванкою. Ще торік аграрії запропонували Володимиру Литвину очолити їх партію. Такі пропозиції, як зізнався сам Володимир Михайлович, він отримував і від інших партій, зокрема НДП. Більш як рік лідери АПУ (щоправда, не всі) вели наполегливі переговори з главою парламенту. За словами Катерини Ващук, Володимир Литвин спочатку обіцяв визначитися після проведення політреформи. Однак це сталося навіть раніше. «Я рада, що наше багатостраждальне «дитя» — Аграрна партія — нарешті потрапило в надійні руки», — сказала пані Катерина.

І все-таки — чому саме нині Володимир Литвин вирішив стати партійним лідером? «До цього мене спонукали дві обставини, — сказав він в інтерв'ю журналістам після з'їзду. — Відчуття своєї відповідальності за процеси, які сьогодні відбуваються в державі, та бажання ліквідувати нерівність між людьми, надати можливості для розвитку кожного, в тому числі й селян». Членський квиток члена АПУ В. Литвин отримав ще в травні. Але остаточне рішення прийняв, як зізнався, лише о другій годині ночі напередодні з'їзду.

Виступ Володимира Литвина на з'їзді (який публікує «ГУ» в цьому номері) був багатий на політичні заяви. Зокрема, він висловився за розробку загальнонаціональної програми державного будівництва та створення «антиклланового фронту» в Україні. На думку В. Литвина, Народна аграрна партія України могла б стати консолідуючим центром поляризованого політичного суспільства країни. Голова ВР припускає, що найближчим часом фракція аграрної партії в парламенті істотно зросте, а напередодні виборів можливе об'єднання НАПУ з іншими партійними структурами.

Реакція українських політиків на рішення НАПУ не забарилася. Президент України Леонід Кучма оцінив обрання В. Литвина лідером партії як «позитивне явище» і назвав цей факт «частиною політичної реформи». «Всі зрозуміли, що треба вибори будувати на пропорційній основі», — сказав на прес-конференції глава держави. Координатор парламентської більшості Степан Гавриш пророкує фракції НАПУ «золоту акцію» в парламенті, яка може позитивно вплинути на проходження політичної реформи. На думку лідера соціалістів Олександра Мороза, обрання Володимира Литвина лідером АПУ свідчить про початок структуризації політичних сил, однак усі зміни у парламенті відбуватимуться у форматі чинної більшості.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У резолюції з'їзду щодо підтримки кандидата у Президенти на майбутніх виборах не згадується конкретне прізвище. Хоча кілька низових організацій АПУ вже прийняли рішення про підтримку кандидатом у Президенти В. Януковича у разі його висування. Володимир Литвин застеріг від передчасних розмов про конкретні персоналії до офіційного початку виборчої кампанії. Остаточне рішення про підтримку того чи іншого кандидата на посаду глави держави аграрії приймуть на другому етапі з'їзду, який заплановано на липень. До того часу новообраний голова партії має визначитися і з кандидатурами своїх заступників.

На знімку: в кулуарах VI з'їзду Аграрної партії України.

Юліана ШЕВЧУК, Галина КВІТКА.

ський мир на тлі майже тотального демонтажу попередніх засад суспільного устрою;

— Україна ввійшла до світових і європейських структур (на сьогодні вона є державою-засновником, повноправним членом або спостерігачем у більш як 80 міжнародних політичних, економічних, екологічних і галузевих організаціях).

Значення цих та інших, здавалося б, очевидних істин можна буде сповна об'єктивно оцінити лише з часової відстані і віддати належне тим, хто очолював ці процеси.

Вважаю, що Президент Л. Кучма увійде в історію як державний діяч, що фактично звів будівлю сучасної України, радикально змінив економічну систему, ввів країну у світову та європейську спільноти.

Разом з тим величезний потенціал та можливості України виразно відтінюють викривленість та хиби системи, що утверджується. Цьому є і об'єктивні, і суб'єктивні причини.

Так, ми на шляху до ринкових відносин і демократії. І дечого досягли. Проте за жодним із показників помітно не наблизилися до європейських стандартів.

Щоправда, ті зміни, що їх зазнали наша економічна та соціальна сфери, мають один незаперечний ефект: вони унеможливлюють повернення назад. Це добре видно на прикладі села. Чи не тому нас так наполегливо підштовхували до радикальних реформ, і насамперед у відносинах власності?

Натомість ми близькі до того, щоб витворити спекулятивну державу з пануванням олігархів та кланово-партійних утворень, з тотальною корупцією. На часі вже ставити питання про утворення антикланового фронту в Україні, оскільки, напевне, лише весь народ у змозі протистояти його мізерній частці, що паразитує на ньому.

В українській історії ще не було такого правлячого прошарку, який створив би свої статки за рахунок розтягування держвласності, розкрадання національних багатств. Прошарку, котрий вирішує свої проблеми за рахунок зрошення з владою. Прошарку, який нічого не побудував, окрім офісів та палаців, та ще — за своїм зразком — корумповану державу.

У Сталіна була одна шинель і... вся країна. У них сьогодні є все. Більше того, вони контролюють державу, експлуатують владу у власних економічних інтересах.

Звісно, можна було б уникнути такої загостреної, якщо хочете — ризикованої постановки питання, пославшись на історичний досвід: радикальна суспільна трансформація завжди супроводжувалася подібними процесами.

Але як пояснити це людям сьогодні за нинішнього рівня свідомості, що аж ніяк не зіставний з народними уявленнями 18 — початку 19 століть, коли панувала думка, що все від Бога? Як витлумачити моральну руїну, що залишилася на місці ілюзій, простим людям —трудівникам, далеким від проникнення у глибини історії й політики? Як пояснити усе це науковцям, творчим працівникам, що витіснені на узбіччя життя? Як пояснити робітникам і селянам те, коли, чому і з чиєї вини втрачено будівничу енергію?

Як пояснити всій Україні коріння і наслідки заплутаної, жорсткої і цинічної боротьби політиків за владу? Боротьби не заради вищої мети — захисту національних інтересів та забезпечення матеріальних і культурних потреб людей, а заради самої влади, яка стала самоціллю і джерелом збагачення? Як пояснити той факт, що неформальні відносини в системі влади вже визначають саму її сутність? Як, врешті-решт, пояснити незрозумілість людям такої влади?

У цьому ж ряду й інші, не менш злободенні питання: як існуватиме країна далі за критично низького рівня довіри народу до влади? Як реально захистити фундаментальні права людини в Україні? Як утвердити український суд як орган безсторонньої справедливості, а не залишати його, що має місце у багатьох випадках, знаряддям владних кіл та грошовитих ділків?

Як ми будемо далі розвиватися, коли бідність породжуватиме бідність у всьому, коли втрачаються моральні орієнтири нації, коли дедалі більше демонструють своє домінування, особливо в духовно-культурній сфері, моральні мародери, коли людські душі вражаються лейкозом, що іменується моральною сліпотою і безпам'ятством, коли відбувається «охудоблення» суспільства, коли патріотизм перетворюється на «професію» чи промисел?

Давайте визнаємо: за роки незалежності виникло дві України — Україна для багатих і Україна робітників і селян, лікарів і учителів, учених і діячів культури. Тих, хто є становим хребтом українського народу, «сіллю» цієї землі і водночас відсунутий, відсторонений від засобів виробництва, важелів впливу на прийняття рішень, викинутий на периферію соціально-економічного життя.

Гранично відповідально оцінювати сьогодення, ясно бачити перекоси та деформації, беззмістовність, безсистемність та безцільність — усе це потрібно з огляду на необхідність серйозної переналадки всього державного механізму.

Потрібно через те, що за всіх високих і навіть вражаючих макроекономічних показників та інших позитивних моментів, Україна видихнулася, зупинилася і потребує нового поштовху, імпульсу, щоб не зав'язнути на роздоріжжі, потребує нової об'єднуючої національної ідеї.

Для того, щоб тверда національна політика не підмінялася політичною метушнею, потрібна серйозна, не зорганізована для підтримки вже запропонованого, розмова, потрібен серйозний діалог про сучасні очікування і бачення організації дальшого життя держави і суспільства одночасно з наведенням жорсткого порядку в країні.

Слід забезпечити верховенство права, панування закону, а не влади та її тіньових поводирів. Зробити опору на слугових людей, рішуче відмовитися від послуг хазяїв країни.

Необхідно виробити загальнонаціональну програму — широкоформатний, усеосяжний проект державного будівництва, що відображав би бачення не одного розробника. Бо для того, щоб отримати негативний результат, буває достатньо однієї людини, а для позитивного — потрібні зусилля багатьох, точніше —усього українського народу. Проект, відповідальність за реалізацію якого візьмуть на себе його розробники —і влада, і суспільство.

Чітко сформульована мета внутрішнього облаштування України в інтересах кожної людини, будівництва Європи в Україні, а не розтягування України по Європах має зцементувати націю, повернути народ до країни із внутрішньої еміграції.

Україна у повному розумінні цього слова має стати Батьківщиною українського народу.

Сподіваюся, що Аграрна партія поділяє такий підхід і на такій основі вибудовуватиме свою платформу. Більше того, моральна позиція аграріїв дає їм підстави виступати консолідуючим центром надто поляризованого та налаштованого на протистояння всього українського політичного спектру.

Для цього варто було б задіяти у партійній роботі гасло, сформульоване відомим істориком і державним діячем В'ячеславом Липинським: **«Спільне життя на спільній землі!»**

Шановні колеги!

Як свідчить Святе Письмо, землеробство споконвіку сприяло злиттю розрізнених племен в один народ, вибудовувало той суспільний порядок, у якому народ мав би бути виховавний.

Усвідомлення цієї біблійної істини, мабуть, і спричинило появу Аграрної партії та визначило її вже майже восьмирічну історію.

Нинішній, по суті цеховий, принцип побудови партії, її тісна прив'язка до владних структур і вмонтованість у них зробили партію активним співучасником впроваджуваних на селі новацій, а головне —відповідальною за все те, що сьогодні діється в сільській місцевості.

Мені вже доводилося на зібранні депутатів-аграріїв усіх рівнів висловлювати своє бачення, свої оцінки реформування АПК, становища на селі.

Додати нічого, бо нічого в кращий бік не змінилося. У гірший — так!

І треба бути свідомим того, що тягар відповідальності за це ще довго лежатиме на партії, відповідним чином позначаючись на її авторитеті.

Зрозуміло, що серед першорядних причин такого стану є залишкова увага держави до матері багатства — землі та усталена ще з часів індустріалізації практика розв'язувати всі державні проблеми за рахунок села і селянина. Проте слід набратися мужності для більш широкої серйозної розмови, серйозних висновків та персональних оцінок. І відмовитися від конвульсивних рухів, які лише ускладнюють ситуацію.

Поспіхом можна лише розвалити, що ми спільними зусиллями й зробили. А для того, щоб виправити результати таких, з дозволу сказати, реформацій, потрібні роки.

Успішні агропідприємства лише підкреслюють рівень злиденності основної маси господарств.

Щоб остаточно не втратити село, а отже — державність, треба, як на мене, зупинитися — наголошую: зупинитися! — сконцентрувати основну увагу на всіх без винятку соціальних проблемах села, інакше воно знелюдніє остаточно, й одночасно проводити тотальну інвентаризацію, вибудовуати на цій основі нову чи докорінно скориговану модель розвитку АПК. Таку модель, яка б співвідносилася з нашими традиціями, випрабуваним досвідом недалекого минулого, враховувала загальносвітову практику, завдання нашого внутрішнього розвитку і державне бачення місця України в європейській та світовій спільноті.

При цьому знову-таки належить набратися мужності та принциповості й для того, щоб відмовитися від послуг оракулів і провідників перетворень в аграрному секторі, які докотили Україну до самого краю. А сьогодні, не кліпнувши й оком, видають нові нетлінні рекомендації.

Треба сповна задіяти для вироблення аграрної політики потужний інтелектуальний потенціал партії. Надбанням усієї України має стати досвід людей, життєвий і трудовий подвиг яких увінчано найвищими нагородами та званнями — Героя Соціалістичної Праці, Героя України. Це — золотий фонд України.

Шановні однопартійці!

Докорінним чином переглядаючи свої програмні засади, партія повинна не менш радикально оновлюватися сама.

Я бачу сутність цієї роботи в таких аспектах.

Перший з них пов'язаний з тим, що великі та впливові, за українськими мірками, партії є утвореннями однієї людини за майже повної відсутності інших харизматичних осіб. Тоді як невеличкі угруповання, як правило, дають життя багатьом помітним політикам.

Нам потрібно поставити роботу так, щоб партія невпинно приростала, у тому числі знаковими постатями. Свого часу згадуваний вже Липинський переконливо доводив, що головним джерелом формування нової української еліти є **хліборобський клас**. При цьому він не обмежував її лише цим класом: найкращі між хліборобами, найкращі між військовими, найкращі між робітниками, найкращі між інтелігентами, найкращі між промисловцями і т. д. —ось, на його думку, нова українська аристократія.

Такої лінії, такої орієнтації варто було б дотримуватися й нам.

З цього випливає другий аспект, і полягає він у тому, щоб відмовитися від корпоративного, локально-галузевого принципу побудови партії.

Не мені вам доводити, що село — це не тільки і не стільки географічне чи демографічне поняття, а агропромисловий комплекс — не просто певний, хоча і дуже важливий, що дає хліб наш насущний, сектор.

Це набагато, незрівнянно більше і ширше. Це становий хребет нації, матеріальна та духовна основа її буття, джерело менталітету, моральності та оберіг духовної пам'яті. Це — першооснова і першоджерела.

Так, треба прагнути до того, щоб усе населення були спроможні прогодувати, як у розвинених країнах, лише кілька його відсотків. Але не забувати при цьому, що ми родом із села, зобов'язані йому найдорожчим і скріплені з ним, незалежно від професій, посад і звань, тисячами незримих ниток.

Отже, загальнонародна спрямованість партії вимагає відповідного уточнення чи доповнення її назви —Народна аграрна партія України. Вже сама ця назва глибше й об'ємніше розкриє її ідеологічне обличчя та розсуне горизонти розвитку.

На користь такої пропозиції вказує й досвід Західної, Центральної та Східної Європи, де тільки у міжвоєнний період (1919—1939 рр.) діяли досить впливові аграрні (селянські) партії. У 50—80-х роках внаслідок значних соціально-економічних змін більшість з них зійшла з політичної арени, а їх прихильники розчинилися у загальнонародних партіях. Збереглися лише ті аграрні партії, які вчасно змінили свої назви з метою розширення електоральної бази.

Якщо ми мислимо на перспективу, а не збираємося жити тільки сьогоденням та спрощеними виробничими уявленнями про призначення партії, треба наважитися на такий крок. Я пропоную зробити його якомога раніше, щоб мати сьогодення та перспективу. Втрата ініціативи зараз може обернутися невиразністю партії завтра.

Цього, переконаний, ніхто не хоче. Тож давайте наше щире вболівання за партію помножимо на енергійні зусилля для її розбудови.

Дякую за підтримку й увагу.

Між законом і життям — глибокий рів

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Це пролунало в усіх без винятку виступах учасників парламентських слухань «Становище жінок в Україні: реалії і перспективи». І хоча сесійна зала, заповнена, за словами Першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка, найкращими жінками у світі, створювала особливий настрій, гострота проблем від цього не спадала.

Навівши приклади певного поступу у гендерній політиці держави, де Конституція гарантує жінкам рівні з чоловіками можливості в громадсько-політичному житті, культурній діяльності, здобутті освіти, професійній підготовці, праці та винагороді за неї, міністр у справах сім'ї, дітей та молоді Валентина Довженко наголосила, що «невидима стіна» продовжує стояти на шляху жінок у політиці, бізнесі, на державній службі. Внаслідок цього українські жінки не можуть сповна проявити себе. Це при тому, що жінки в Україні становлять не тільки загальну більшість, а й більшість серед людей з вищою освітою.

Обмежуючи самореалізацію жінок, запевняли учасники слухань, суспільство прирікає себе на відставання з усіх напрямів розвитку.

Народний депутат Оксана Білозір навела яскраві приклади. З 86 найвищих державних посад тільки дві обіймають жінки, а з 502 вакансій керівників місцевої виконавчої влади жінкам віддано 17. Їх практично витіснено з політичного життя країни, переконана народний депутат.

Уповноважена Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова повідомила, що серед безробітних 80 відсотків становлять жінки, а середня зарплата по країні, яку одержують трудівниці, на 30 відсотків нижча від середньої зарплати чоловіків. Особливо турбує доля молодих сімей, які живуть у гуртожитках і мають примарні сподівання на одержання житла. Таких людей півтора мільйона.

Ніна Карпачова зауважила, що нині тривають дискусії, щоб на наступних виборах до парламенту 30 відсотків у партійних списках віддати жінкам, але вона переконана: доки кожне друге місце в цих списках не буде відведено жінкам, доти не бути Україні щасливою.

«Буваючи за кордоном, — сказав лідер фракції соціалістів Олександр Мороз, — щоразу бачу українських жінок-заробітчанок. І мені стає соромно за державу і за себе». Чому за доброго президента, міністрів, красивих указів не чути материнського і дитячого сміху в українських селах?

Народний депутат Лілія Григорович назвала цифру: за кордоном на заробітках працює близько семи мільйонів українців, серед них п'ять мільйонів жінок. Тільки за останній період з Луганської області, сказав народний депутат Василь Надрага, виїхало понад тисячу жінок.

Колишній Голова Президії Верховної Ради УРСР, а нині один з лідерів жіночого руху в Україні Валентина Шевченко пред'явила претензії законодавцям, які гендерну політику в державі більше декларують, аніж підтримують її реальним законотворенням. Це засвідчує навіть той факт, що в парламентських слуханнях узяли участь лічені парламентарії. «Що ми скажемо своїм організаціям, коли повернемося з цих слухань?» — запитала Валентина Шевченко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Марне витрачати слова без конкретних економічних заходів на підтримку жінок і передусім матерів, вважає народний депутат Сергій Правденко. Як молодий дідусь, він на власному прикладі переконався у тій мізерії, яку виділяє держава молодим матерям. Щоб належно доглядати дитину, вважає народний депутат, батькам треба мати щомісячний бюджет мінімум у три тисячі гривень. Чи багато в нас таких молодих сімей?

Учасники слухань внесли чимало пропозицій. Зокрема, народний депутат Валентин Зубов закликав прискорити прийняття закону «Про рівні права чоловіків і жінок». Пролунали пропозиції про створення дорадчої ради з гендерних питань при Президентові, про те, щоб відзначати День матері як офіційне державне свято та багато інших.

Результати парламентських слухань будуть опрацьовані профільним комітетом ВР, вироблено рекомендації, які народні депутати обговорять на пленарному засіданні і приймуть відповідну постанову.

Анатолій КАРАСЬ.

НОВИНИ

На шляху до політреформи — пошук компромісу

Робоча група Верховної Ради з внесення змін до Конституції вирішила рекомендувати парламентові попередньо схвалити законопроект 4180. Про це «ГУ» повідомив координатор парламентської більшості Степан Гавриш.

В узгодженому документі, за його словами, вилучено норму про вибори Президента парламентом та передбачено основні положення «проваленого» проекту 4105. Внесено також юридичні правки, на необхідності яких наголошував Конституційний Суд.

Однак прихильники проекту 3207-1, зокрема Юрій Ключковський, почали стверджувати, що законопроекти 4180 і 4105 — ідентичні й їх не можна розглядати протягом цієї сесії. Та й зміни до Основного Закону, на переконання правої опозиції, зарано прив'язувати до найближчих президентських виборів. Щоправда, зазначив Степан Гавриш, законопроект 3207-1 — теж не на часі, бо реформування місцевого самоврядування потребує серйозної і тривалої роботи. Але навіть з огляду на це, додав народний депутат, представники більшості готові до «широких компромісів», щоб знайти 300 голосів для проведення політреформи.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Виставку живопису і графіки «Земля, яку сходив Тарас малими босими ногами» члена Національної Спілки художників України Миколи Лихошви відкрито в Києві в Національному музеї Тараса Шевченка.

Фото Олексія ІВАНОВА (Укрінформ).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Г. Калетніка головою Вінницької обласної державної адміністрації

Призначити КАЛЕТНІКА Григорія Миколайовича головою Вінницької обласної державної адміністрації.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
8 червня 2004 року.
№ 631/2004.

У КОМІТЕТАХ ВР

На Житомирщину — по досвід

У Житомирі на виїзному засіданні Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства обговорили надання якісних медичних послуг. Як зазначив голова комітету Микола Поліщук, житомирський досвід заслуговує на те, щоб його впроваджували в інших регіонах.

В області досягнуто оптимального рівня забезпечення лікарняними ліжками, а також ліжками денних стаціонарів. Значну кількість операцій виконують амбулаторно. Увагу учасників засідання привернула й діяльність спеціалізованих центрів — їх уже створено 31. Це дає змогу використовувати найсучаснішу апаратуру, а 80 відсотків усіх операцій здійснювати в день надходження хворого до лікарні.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Приватизація державного майна

має стати основним джерелом погашення боргових зобов'язань перед вкладниками колишнього Ощадбанку СРСР. На цьому наполягає співголова депутатської групи «Демократичні ініціативи Народовладдя» Богдан Губський. За словами народного обранця, державні підприємства як загальнонародна власність створювалися значною мірою на ці кревні людські збереження. А тому очиститися від такого боргового гріха вже найближчими роками — святий обов'язок держави перед своїм народом.

На думку Богдана Губського, цього досягти цілком можна, якщо зробити максимально простими і прозорими умови приватизації. Найголовніші вимоги: покупець має дати щонайбільшу ціну і взяти на себе соціальні зобов'язання перед трудовим колективом приватизованого підприємства. Така процедура дала б змогу вже нинішнього року повернути вкладникам союзного Ощадбанку понад 5 мільярдів гривень — у десять разів більше, ніж передбачено Держбюджетом.

Прес-служба депутатської групи «Демократичні ініціативи Народовладдя».

ТИЖДЕНЬ НАЦКУЛЬТУРИ

Великий збір малого народу

У Крим на традиційний Тиждень караїмської культури з усієї України приїхало близько сотні представників одного з найнечисленніших і найдревніших народів планети. Нині їх ледь більше двох тисяч.

У своєму духовному центрі — Євпаторії, єдиній в нашій країні діючій кенасі (караїмський храм), вони спілкуються щороку. Часом знаходять родичів, розкиданих по всіх світах, звозять сюди збережені старожитності й мемуари.

Кошти на проведення нинішньої зустрічі земляків, відвідини пам`ятних місць їхньої історії, видання чергового рукопису про самобутню культуру традиційно виділили Рескомнац і Фонд міжнаціональної злагоди. Усі залишилися втішені результатами дев`ятирічної реконструкції старовинних будівель своєї святині —кенаси. Згадували, як дружно й турботливо євпаторійці збирали для перекриття її даху стару черепицю з усіх околиць міста. Як на гроші самих караїмів відновлювали альтанки, фонтан для омовіння ніг і стародавній сонячний годинник на території храму. Як активно й результативно вже кілька років представники цього «реліктового» народу разом з усіма кримчанами реставрують свою старовинну столицю — гірську цитадель й родове гніздо Чуфут-Кале під Бахчисараєм. Пожурилися на караїмському цвинтарі над тим, що не вдалося зберегти унікальні, більш як 400-річні, мармурові надгробки над останками представників найіменитіших родів нації.

Тож учасники з`їзду порадили за кримських татар, які поруч, на місці відомого з XVIII століття старого мусульманського кладовища, нині урочисто заклали пам`ятний камінь «Дюрбі-таш». За рішенням сесії міськради цій території надано статус заповідної зони. А за підтримки партії мусульман України встановлено масштабний пам`ятник, який став місцем поклоніння предкам.

Потім разом із представниками міського караїмського національно-культурного товариства «Кардашлар» побували у школах. Розповідали про історію й традиції свого народу, активну участь караїмів у розвитку міста, чимало градоправителів якого були їхніми одноплемінниками. Відвідали книжкову виставку в Євпаторійській юнацькій бібліотеці імені їхнього земляка поета Іллі Сельвінського «Кримські караїми: історія, традиції, фольклор і кулінарія». На ній представлено 30 рідкісних томів, більшу частину яких книгозбірні подарували караїми. Священнослужитель Тіріякі ознайомив гостей зі своєю книгою «Легенди й перекази кримських караїмів». Член ради старійшин Ель розповів про стан реставрації всіх кримських національних святинь, нагадав заповіт предків зміцнювати взаєморозуміння між представниками різних народів. У караїмському кафе «Караман» смакували смачними національними стравами, спеченими, засмаженими й звареними за старовинними рецептами.

Всіх утішила звістка, що цього року держава виділила достатньо коштів на реконструкцію соборної кенаси. Чимало й інших караїмських святинь вдасться привести у первозданний вигляд до наступного літа, коли в Криму відбудеться зустріч караїмів усього світу.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

У подарунок комп'ютерний клас

Народний депутат України Юрій Кармазін обраний до Верховної Ради за партійним списком «Нашої України». Однак він узяв собі за «округ» Катеринопільський район — один із найпроблемніших на Черкащині, глибинку, забруднену чорнобильськими «плямами». Йому, уродженцеві Звенигородщини, що межує з Катеринопільським районом, особливо близький біль земляків і він чим може допомагає перебороти труднощі й негаразди.

На прохання вчителів і дітей села Суха Калигірка Юрій Кармазін привіз цього разу до школи комп'ютерний клас. А ще — всі сільські спортсмени-дітлахи одержали у подарунок від народного депутата спортивну форму й м'ячі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Дипломати «відкривають» Волинь

СПІВРОБІТНИЦТВО

Сьогодні в Луцьку завершується засідання міжнародного Трейд-клубу. Дипломати і керівники бізнесових структур із чотирнадцяти країн світу протягом двох днів мали змогу ознайомитися з економічним і туристичним потенціалом Волині, відвідати низку підприємств. Увагу поважних гостей привернули підприємства з іноземними інвестиціями: «Модерн-експо» (виробництво торгового устаткування), «Класік» (вироби з пластмас), меблева фабрика «БРВ-Україна», а також завод «Руна» (м'які маргарини), банк з польським капіталом «ПЕКАО» (Україна Лтд).

Відбулася і презентація території пріоритетного розвитку із спеціальним режимом інвестування «Нововолинськ». Серед туристичних об'єктів краю члени Трейд-клубу оглянули Музей волинської ікони, луцький замок Любарта, Зимненський Святоуспенський монастир поблизу старовинного Володимира-Волинського.

З дипломатами і бізнесменами із іноземних країн зустрівся голова облдержадміністрації, Герой України Анатолій Француз.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ФОТОФАКТ

Семенівській взуттєвій фабриці виповнилося 80 років. Вона забезпечує якісним взуттям військо, правоохоронні органи.

На знімку: майстри експериментальної групи фабрики Віталій Романенко **(ліворуч)** та Григорій Буримський розробили нові зразки черевиків для українських миротворців в Іраку.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Трагедії на воді

Щойно пролунав у школах останній дзвінок, як водна стихія «принесла» перші жертви. У вівторок у селі Пилипи Деражнянського району Хмельницької області під час купання в копанці потонули десятирічні хлопчик та дівчинка. Наступного дня трагедія сталася у Закарпатті — на річці Тисі поблизу села Тросник 13-річний підліток не розрахував свої сили, намагаючись доплисти до острівця слідом за друзями.

Усі підрозділи МНС наголошують на необхідності дотримання правил поведінки на воді та неприпустимості купання малих дітей без догляду старших. Наше життя та здоров'я насамперед залежать від нас, нагадують рятувальники.

«Славутича» побільшає

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Днями в Києві відкрито новий пивоварний завод «Славутич». В урочистій церемонії взяли участь міський голова Олександр Омельченко, міністр аграрної політики Віктор Слаута, генеральний директор ВАТ «Славутич» Петро Перетятько, народні депутати України, представники дипломатичного корпусу, вітчизняних та іноземних ділових структур. Будівництво нового заводу стало ще одним наочним прикладом реалізації у країні великомасштабних інвестиційних проектів.

За останні двадцять років це — перший випадок у вітчизняній пивоварній галузі, коли кошти спрямовують не на реконструкцію діючих пивзаводів, а на будівництво цілком нового підприємства. Проектна потужність першої черги заводу становитиме 120 млн. літрів пива на рік. Загальна сума інвестицій, спрямованих на будівництво, — 50 млн. євро.

Відкриття нового пивоварного заводу — це створення додаткових робочих місць, яких на заводі налічуватиметься близько 400. Це ще й значні відрахування до державного та місцевих бюджетів у вигляді податків та зборів. Передбачається, що пивзавод увійде до десятки підприємств найбільших платників податків міста.

На підприємстві застосовують надсучасні європейські технології приготування пива. Тут розливатимуть пиво таких брендів, як «Славутич», «Арсенал» та «Львівське», а також новий сорт «Арсенал київське-фірмове», що розширить асортимент торгової марки «Арсенал» і водночас допоможе освоїти середньоцінову нішу на ринку, яка є найбільшою за обсягами продажів. Збуватимуть продукцію по всій території України через мережу дистриб'юторів.

Київський пивоварний завод входить до складу групи підприємств Балтік Беверіджиз Холдинг (ББХ), який розпочав свою діяльність в Україні 1996 року. Холдинг володіє контрольними пакетами акцій «Львівської пивоварні», Славутського солодового заводу та «Пивобезалкогольного комбінату «Славутич». Загальна сума інвестицій, спрямованих в українську економіку, перевищує 180 млн. дол. США. Підприємства групи ББХ загалом забезпечують робочі місця майже 1600 працівникам. Загальні відрахування податків до державного та місцевих бюджетів у 2003 році становили 183 млн. грн.

Із введенням додаткових потужностей київського заводу компанія планує цього року збільшити свою частку на ринку продажів пива до 23 відсотків. Новий пивоварний завод «Славутич» — наочний приклад плідного міжнародного партнерства та ефективного залучення іноземних інвестицій для розвитку вітчизняного пивоваріння.

Василь ДОРЕНКО.

На знімку: голова Голосіївської райдержадміністрації Тетяна Строкань, міський голова Києва Олександр Омельченко, міністр аграрної політики Віктор Слаута, генеральний директор ВАТ «Славутич» Петро Перетятько та президент ББХ Крістіан Рам-Шмідт відкривають новий пивзавод.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Подільський експрес заощаджує гроші й час

СТАЛЕВІ МАГІСТРАЛІ

Орієнтуючись на європейські стандарти, українські залізничники щороку намагаються впроваджувати швидкісні поїзди. Їх уже пустили до Кракова, Харкова і Дніпропетровська. І ось нещодавно відправили у перший рейс з Києва до Хмельницького новий швидкісний потяг — «Подільський експрес» (№181/182).

Міністр транспорту, генеральний директор «Укрзалізниці» Георгій Кірпа, відкриваючи новий маршрут, зауважив, що працівники сталевих магістралей незабаром покриють країну мережею швидкісних поїздів, до того ж денних, до всіх обласних центрів.

«Подільський експрес» вигідно відрізняється від йому подібних: у дорозі він не 8 годин, як його попередник, а 4 год. 30 хв., і курсує лише вдень — з Києва вирушає о 6.20, а з Хмельницького — о 16.30. Вартість проїзду у вагоні першого класу — 23,22 грн., а другого — 14,31 грн. Поїздка в автобусі за цим самим маршрутом триватиме значно довше й коштуватиме 25 грн.

Новенький потяг має досить привабливий вигляд; про нього не скажеш, що він реставрований. Вагони-ресторани німецького виробництва 1974 року випуску на Бидгощському вагонобудівному заводі (Польща) та в Бахмацькому депо Південно-Західної залізниці так майстерно переобладнали й оснастили, що нині їх не впізнати.

У шести комбінованих вагонах (саме стільки їх має експрес) м'які крісла. Є тут шестимісні купе для сімейних чи ділових поїздок, а загалом — усе тут сприяє тому, щоб затишно і зручно долати час та дорогу. У вагоні 64 місця, 55 — для пасажирів другого класу в загальному салоні і 9 — для першого класу у двох невеличких ізольованих купе. Потяг зупиняється лише двічі по 2 хвилини — в Козятині та Вінниці. Рівень сервісу, який тут надається пасажирам, відповідає європейським стандартам Intercity.

Пуск експреса в період зрослого попиту на пасажирські перевезення до Хмельницького (у місті діє один з найбільших у країні оптових ринків) — подія непересічна. Важливо і те, що він дав змогу вивільнити два пасажирські состави і перекинути їх на інші напрямки.

Реставрація вагонів і введення нових маршрутів, особливо денних поїздів, вимагають збільшення пропускної можливості рейкових доріг, будівництва нових шляхопроводів і насамперед автомобільно-залізничного мосту через Дніпро в районі Видубичів у Києві. З уведенням у дію останнього можна буде організувати рух потягів у східному напрямку зі швидкістю до 200 км/год. Із столиці до Харкова, наприклад, пасажири зможуть добиратися, як підкреслив Георгій Кірпа, менш ніж за три години.

Вл. інф.

«Автобусом» по автобусниках

АКЦІЯ

*Літо додає чимало клопоту працівникам ДАІ. Адже в країні тисячі автобусів, які давно вичерпали свій ресурс, але продовжують перевозити людей. Хоч і є розпорядження глави держави не випускати на лінію такі транспортні засоби, нерідко вони ще курсують дорогами, оскільки нема за що купити нові. Чим це іноді закінчується, знаємо з повідомлень ЗМІ. Щоб зарадити безпеці руху, в нашій країні до 27 червня триває операція «Автобус». **Начальник відділу ДАІ Печерського району столиці Віталій КВАША** розповідає про те, як вона проходить у межах цього району.*

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Як свідчить практика, — каже Віталій Іванович, — найбільше ДТП трапляється з автобусами, що їх використовують більш як 10 років. Тому до них, їхніх господарів та до водіїв особлива увага. Щоб пасажири не страждали через чиюсь недбалість чи неуважність і проводиться операція «Автобус». Її мета — попередження та профілактика на пасажирському автотранспорті всіляких порушень, підвищення технічної готовності транспортних засобів. До цього спонукає і те, що за чотири місяці нинішнього року з вини водіїв автобусів у країні сталося 119 дорожніх пригод, в яких є загиблі та поранені. Особлива увага до водіїв — чи мають відповідну категорію для перевезення пасажирів, чи пройшли обов'язковий медогляд.

Основний тягар під час проведення операції «Автобус» припадає на наш техвідділ, який очолює старший інспектор ДАІ Сергій Бачинський. А загалом до операції залучено понад 30 працівників відділу. Патрульно-дорожню службу несуть підрозділи в три зміни — дві вдень і одна вночі. Щодня про виконану роботу ми звітуємо управлінню ДАІ столиці.

— І що в тих звітах?

— Кількість оглянутих автобусів за добу, скільки серед них виявлено несправних, чи в усіх водіїв є дорожні листки з відмітками лікарів і механіків, скільки знято державних знаків, затримано водіїв і яких категорій, за які порушення і як їх покарано тощо.

— Подейкують, що начальство вам доводить норму виявлення та покарання порушників...

— Ніякої норми немає. Усі даішники працюють чітко над порушеннями. Скільки виявили, стільки й подаємо...

— І яке ж місце займаєте зі своїми показниками з-поміж 10 районів столиці?

— Посідаємо, як то кажуть, золоту середину — 5—4 місце. І для цього є вагома причина: в нашому районі немає автобусних парків, найбільше їх у Шевченківському, Голосіївському, Дарницькому та Дніпровському.

— Які марки автобусів найбільше завдають вам клопоту?

— Старі «Ікаруси», ЛАЗи, ПАЗи, які вже дихають на ладан. Відрадно, що дедалі більше в столиці можна побачити мінських автобусів. У них дизайн приємний, двигуни тихі і не чадять.

— Літо — це масовий відпочинок не тільки дорослих, а й дітей. Що нового тут цього року?

— Найголовніше залишається: увага і ще раз увага до перевезень дітей. Є спеціальні вимоги, які, крім усього, передбачають супровід даішниками автобусів з дітьми до місць відпочинку.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

На знімку: Віталій Кваша.

ЗАКОНоДАВець

Замість стенограми судового засідання офіційною вважатиметься фонограма

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила новий Цивільний процесуальний кодекс України (далі — ЦПК).

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що в нашій країні по-новому визначено порядок розгляду і вирішення цивільних справ, зокрема, іншого змісту набули багато базових (загальних) положень цивільного процесу.

ЦПК досить чітко визначив правила застосування законодавства під час вирішення цивільних справ. Встановлено, що цивільне судочинство має здійснюватися відповідно до двох нормативно-правових актів — Конституції України та ЦПК. З цього правила зроблено виняток, який юридично вивершує міжнародні договори, ратифіковані вітчизняним парламентом: **якщо такий договір передбачає інші правила, ніж встановлені ЦПК, застосовуються правила міжнародного договору**.

Водночас для вирішення справ суд застосовує весь масив вітчизняного законодавства. До того ж застосування підзаконних актів можливе лише за умови, якщо вони прийняті відповідним органом на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що встановлені Конституцією та законами України.

ЦПК визначив суб'єктів звернення до суду по захист. Відповідно до його ст. 3 кожна особа має право в передбаченому ЦПК порядку звертатися до суду по захист своїх **порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів**. У передбачених законом випадках до суду можуть звертатися органи та особи, яким надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб або державні та суспільні інтереси. За чинним законодавством це можуть, зокрема, робити органи прокуратури та Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

У ЦПК закріплено принцип гласності та відкритості судового розгляду. Відповідно до цього принципу справи в усіх судах повинні розглядатися усно та відкрито. Закритий судовий розгляд допускається лише у таких випадках: 1) якщо відкритий розгляд може призвести до розголошення державної або іншої таємниці, яка охороняється законом; 2) за клопотанням учасників процесу з метою забезпечення таємниці усиновлення, запобігання розголошенню інформації про інтимні чи інші особисті сторони таких осіб або відомостей, що принижують їх честь і гідність.

Важливим положенням ЦПК в частині забезпечення особистої таємниці є законодавчий припис про те, **що особисті папери, листи, записи телефонних розмов, телеграми та інші види кореспонденції, а також звуко- та відеозаписи такого характеру можуть бути оголошені в судовому засіданні лише за згодою осіб, визначених ЦПК**.

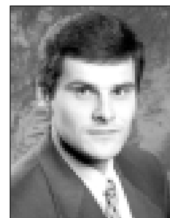
Новий ЦПК надає учасникам цивільного процесу та іншим особам, присутнім на відкритому засіданні (у тому числі журналістам), право робити письмові записи, а також використовувати портативні аудіотехнічні пристрої. Як випливає із закону, окремого дозволу суду на це не потрібно. Натомість проведення в залі судового засідання фото- і кінозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури, а також транслювання судового засідання по радіо і телебаченню допускаються на підставі ухвали суду за наявності згоди на це осіб, які беруть участь у справі.

ЦПК встановлено, що суд під час **розгляду справи здійснює повне фіксування засідання звукозаписувальними технічними засобами. Лише такий запис визнається законом офіційним записом судового засідання**. Зауважте, що за клопотанням учасника процесу за розпорядженням головуючого може бути за плату здійснене повне або часткове роздрукування технічного запису судового засідання. Така новела має позитивно вплинути на забезпечення справедливого і законного рішення суду, оскільки посилює контроль за перебігом засідання, висловленими сторонами аргументами, зробленими ними заявами тощо. Водночас з фіксуванням технічними засобами вестимуть і журнал судового засідання, в якому секретар судового засідання фіксуватиме визначені законом відомості про хід засідання.

ЦПК встановив, що **цивільне судочинство в нашій країні здійснюватиметься державною мовою, якою за Конституцією є українська мова. Державною мовою також мають складатися судові документи**. Особи, які беруть участь у справі і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, давати пояснення, виступати в суді і заявляти клопотання рідною мовою або мовою, якою вони володіють, користуючись при цьому послугами перекладача.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ на деякі інші важливі цивільно-процесуальні новели нового ЦПК: на відміну від чинного ЦПК у рамках цивільного процесу не розглядатимуться спори, які випливають з адміністративних відносин: це має бути врегульовано новим для України нормативно-правовим актом — Адміністративним процесуальним кодексом, над яким у парламенті триває робота; з'явиться новий вид провадження — наказне, яке передбачатиме спрощений розгляд справ; зміниться порядок апеляційного оскарження рішення суду першої інстанції; стане можливим заочний розгляд цивільних справ; суд матиме можливість допитувати свідків та інших учасників процесу під присягою.

ДЛЯ ДОВІДКИ: ЦПК ухвалено 18 березня 2004 року. Він набирає чинності з 1 січня 2005 року (за умови ухвалення і набрання чинності до цього часу Адміністративним процесуальним кодексом України). З його повним текстом можна ознайомитися в «Голосі України» від 18 та 20 травня ц. р.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України: **«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»**

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

ДОПОМОЖИ СОБІ САМ!

ІНІЦІАТИВИ

Цих людей не дуже люблять інші люди — ті, котрі при владі. Зрозуміти цілком можливо: вони не лише бачать те, що не зуміли або не захотіли зробити можновладці, а й вимагають від них дії. Зорганізовуючись у незалежні від влади спілки, товариства та організації, вони створюють невеликі проекти, спрямовані на розв'язання певних соціальних або комунальних проблем, керуючись девізом: «Допоможи собі сам!». Про такі громадські інституції, їх діяльність у Німеччині та Україні йшлося на четвертій Міжнародній конференції неурядових організацій, що її проводило регіональне представництво фонду Фрідріха Еберта в Україні, Білорусі та Молдові.

Керівник представництва Гельмут Курт видав довідник про неурядові та приватні німецько-українські ініціативи, які протягом кількох років співпрацюють у найрізноманітніших сферах. З'ясовується, таких товариств 152. Діяльність значної кількості їх спрямовано на допомогу постраждалим унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, лікування дітей і дорослих з онкологічними захворюваннями, ВІЛ-інфікованих, а також надання гуманітарної допомоги біднякам і самотнім людям похилого віку. Чимало громадських організацій створили консультаційні та інформаційні центри для жінок, котрі стали жертвами торгівлі людьми, та сприяють їхній реабілітації і поверненню на батьківщину. Ще кілька важливих напрямів роботи німецьких громадських організацій, котрі співпрацюють з українськими, — партнерство в галузі економіки, соціальної політики та розвитку громадської самосвідомості.

Завдання неурядових організацій і в Німеччині, і в Україні таке саме: бути учасниками процесів демократизації, активно впливати на життя суспільства, залучаючи до цього якомога більше громадян. Але чи не найголовніше — «дихати» в потилицю органам влади, здійснювати контроль за її діями. Німецьке законодавство дає громадським організаціям такі повноваження, що уряд не може проігнорувати їхні вимоги, пропозиції чи протести. З другого боку, влада — чи центральна, чи навіть місцева — не завжди спроможна дійти до певних дрібних проблем у мікрорайонах або сільській місцевості. Але для тих, хто там мешкає, це буває однією з головних проблем, що заважає нормально жити. Тоді за справу беруться громадські організації, котрі або змушують владні структури займатися ними, або залучають до цього спонсорів.

Дещо іншою є ситуація в Україні. Громадські організації, якщо й досягають успіху, то переважно з величезними зусиллями, а районні чи міські, не кажучи вже про центральні структури влади, не вважають за обов'язкове бодай як реагувати на їхні вимоги. Втім, є вже чимало прикладів, коли громадські організації зуміли знайти можливості для співпраці. Принаймні їх нині значно більше, ніж на самому початку демократизації суспільства. Посол Німеччини в Україні Дітмар Штюдеманн, виступаючи на конференції, навіть назвав це новим феноменом України, коли вже не лише держава, а і її громадяни беруть участь у розв'язанні багатьох проблем. Щоправда, доти, поки йдеться переважно про суто гуманітарні акції, пов'язані з наданням гуманітарної допомоги, лікуванням та оздоровленням дітей, сприянням сиротинцям і будинкам для людей похилого віку. Центральна та місцева влада здебільшого підтримують їх, оскільки сама держава не спроможна або не хоче цим займатися. Водночас перепони, що виникають на шляху цих акцій, приміром, на кордоні, буває, відбиває в іноземних благодійників будь-яке бажання ще раз його перетнути.

Ці питання обговорювали на міжнародній конференції, куди було запрошено також заступника голови комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України Юрія Шаповаленка та співголову депутатської групи Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків з ФРН Василя Онопенка. Цілком можливо, що в них забракло часу, бо вони прийшли на конференцію, коли вона вже давно розпочалася. Але обида, власне, не чули, про що йшлося. Пан Онопенко, мабуть, навряд чи здогадається, бо відразу залишив зібрання. А пан Шаповаленко, склалося враження, не зовсім володіє проблемою, бо учасники конференції навіть зауважили, що наступного разу вони хотіли б говорити з компетентнішим фахівцем.

Німецькі учасники конференції з розумінням ставляться до проблем, котрі виникають у їхніх українських партнерів. І навіть порівняли ситуацію в Україні стосовно умов діяльності неурядових організацій з післявоєнним часом Німеччини, коли зробити треба було багато й бажано все одразу, а досвіду та можливостей для цього бракувало. Втім, українські члени громадських організацій сповнені оптимізму, бо крок за кроком стереотипи все-таки вдається ламати. Крім того, за словами одного з учасників конференції, у суспільстві завжди є два відсотки людей, «заряджених» на громадську роботу, котрі захоплюють нею ще бодай стільки. Сила.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ВИКРУТАСИ

Дід став бабою

80-літній китайський дідок після шести десятків років щасливого шлюбу підніс дружині грандіозний сюрприз: узяв та й змінив хірургічним шляхом свою стать з чоловічої на жіночу. А щоб остаточно добити шоковану дружину, попросив ще й сестрою його називати.

Доки ошелешена старенька намагалася зрозуміти, сниться їй усе це чи в чоловіка розвинувся старечий маразм, перероблений чоловік устиг поміняти паспорт, де в графі «стать» не без гордості вказав «жіноча». Оговтавшись після першого шоку, бабуся Хуан порадилася з дочкою і подала на розлучення. Нині справа про розірвання шлюбу слухається в суді китайської провінції Сичуань, і швидше за все ця інстанція задовольнить прохання жінки.

Тільки забути про все, що сталося, і ніколи більше не зустрічатися з чоловіком-«оригіналом» бідоласі Хуан навряд чи вдасться, адже в них кілька онуків і відмовлятися від участі в їхній долі жодне з подружжя не збирається. Залишається тепер тільки онукам визначитися з тим, як величати колишнього діда.

Винен директор друкарні

Прокуратура Башкирії направила до суду кримінальну справу за фактом виготовлення фальшивих бюлетенів для голосування на виборах президента республіки, виявлених в уфимській друкарні «Мир печати» у грудні минулого року. Перед судом постане один обвинувачений — директор друкарні Марат Валєєв.

ФОТОФАКТ

Лідери країн «великої вісімки» вперше за п'ять років зібралися на саміт разом із дружинами. Такий сімейний зліт відбувся завдяки стараннями перших леді США та Великої Британії Лори Буш і Черрі Блер.

Фото АП.

Сьогодні після п'ятиденного прощання Америка ховає Рональда Рейгана

ОСОБИСТІСТЬ

Голівудський актор, літній веселун, котрий постійно балансував на межі старечого маразму і простацького здорового глузду, ввійшов в історію як один із найвизначніших політиків XX століття.

«Політика — друга найдавніша професія. Але я дійшов висновку що в неї значно більше спільного з першою»

Батько Рональда, уперше побачивши немовля, вигукнув: «У нього вигляд, як у справжнього йолопа. Але хтозна, можливо, він колись стане президентом...» Перші 26 років життя Рейгана були пересічні. Але в 1937 році Голівуд круто змінює його життя: 30-річна кар'єра в кіно якщо й не зробила його зіркою, то визначила шлях до Білого дому.

У досьє ФБР під номером 100-382196 містяться такі дані: зріст 6 футів та 1 дюйм, вага 175 фунтів, очі блакитні, шатен. Глава відомства Едгар Гувер, який збирав компромат на діячів Голівуда, приділяв Рейганові, відомому своїми ліберальними поглядами, особливу увагу. Брат Рональда був штатним інформатором ФБР, і він попередив родича про небезпеку, порадивши йому вийти зі складу Громадянського комітету мистецтв, що його Гувер вважав відверто комуністичним. Рональд послухався і навіть дав свідчення про «підозрілих» колег. Згодом політичні погляди Рейгана не раз змінювалися, поки він остаточно не став республіканцем.

Фото АП.

«Оточуй себе тільки тими, хто розумніший за тебе»

Цього принципу Рейган дотримувався завжди і в усьому. 1952 року він розлучився з першою дружиною і взяв шлюб з акторкою Ненсі Девіс, яка стала одним із його головних радників. А серйозна політична кар'єра розпочалася 1966-го: Рейган став губернатором Каліфорнії. Його виступи шокували відвертістю. Рейган відновлював економіку штату шляхом скорочення персоналу установ, урізування коштів на коледжі, ліквідації центрів соцдопомоги чорношкірим, закриття низки безплатних медзакладів і та підвищення податків.

«З мого боку було б великим нахабством заперечувати інтерес до президентської посади»

Парадоксально, але Рейган переміг і на наступних губернаторських виборах. У процесі свого губернаторства він зробив дві невдалі спроби взяти Білий дім, але вже 1980-го Рональд Рейган став президентом США.

Нині багато кажуть про перемогу Рейгана в холодній війні, але не всі розуміють, що удару по СРСР було завдано не так антирадянською істерією, як жорсткою економічною політикою, за якої суперництво США і Союзу втрачало сенс.

У 1989-му, передавши владу наступникові — Бушу-старшому, Рейган усамітнився на ранчо в Каліфорнії. І вже на початку 90-х ми довідалися про його тяжку хворобу, а два роки тому Ненсі Рейган заявила, що чоловік не впізнає її і навіть не пам'ятає, що був президентом. У підсумку однією з частин спадщини Рейгана стало пильне вивчення науковцями хвороби Альцгеймера...

«Американським збройним силам віддано наказ завдати атомного удару по об'єктах у СРСР. Ми починаємо бомбити через п'ять хвилин». Цей жарт під час репетиції телезвернення Рейгана 13 серпня 1984 року випадково потрапив до ефіру. А через 20 років президенти країн розваленої «імперії зла» висловлюють співчуття нинішньому президентові США з приводу смерті Рональда Рейгана. Гримаси історії.

Яна СТАДІЛЬНА.

Ан-140 у небі Туреччини

Літак виробництва Харківського авіазаводу Ан-140-100 було представлено у Стамбулі на шостій міжнародній виставці AIREX'2004. Цього року виставка зібрала провідних виробників регіональної техніки.

Свої літаки демонстрували близько 100 турецьких і закордонних компаній. В експозиції було представлено понад 30 літаків. Однак, незважаючи на високу конкуренцію, Ан-140-100 привернув до себе підвищену увагу авіаційних фахівців і представників турецьких авіакомпаній, повідомляє прес-служба Харківського авіазаводу. Стенд Харківського авіаційного підприємства відвідав міністр транспорту Туреччини. Раніше він уже літав на літаку Ан-140, що його експлуатує компанія «Мотор-Січ» на рейсах Анкара—Київ і Стамбул—Київ.

Міжнародну авіаційну виставку AIREX уперше було проведено у 1996 році як єдину в регіоні виставку тільки цивільної авіатехніки і аеропортового обладнання. AIREX'2004 зібрала провідних виробників авіаційної техніки і систем, серед яких Boeing, Embraer, Pratt & Whitney, Honeywell Aerospace.

Тепер Ан-140 і Ан-140-100 експлуатують у чотирьох українських авіакомпаніях: «Мотор-Січ», «Аеромiст-Харків», «Одеські авіалінії» та «Ілліч-Авіа». Шість літаків обслуговують загалом майже 60 регулярних рейсів на тиждень і перевезли з початку експлуатації більш як 90 тисяч пасажирів.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Крадіжка з утроби

Злочинці приспали колумбійку, котра була на восьмому місяці вагітності, і зробили їй кесарів розтин. Дитя забрали, а матір залишили вмирати. Поліцейські вистежили й заарештували жінку, яка вкрала ненароджену дитину з утроби матері. Немовля повернули.

Київ хвилюють екологічні аспекти перебування ЧФ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Початок на 1-й стор).

Як зауважив на спільній прес-конференції Володимир Литвин, «ми повинні зі свого боку подивитися на питання делімітації Азова та Керчі, для того щоб вирішити це питання в комплексі з урахуванням національних інтересів двох держав». На зустрічі з Головою Ради Федерації РФ глава українського парламенту порушив проблеми, пов'язані з перебуванням у Криму російського Чорноморського флоту. «Йдеться про спільну інвентаризацію будинків і споруд, земельних ділянок, про те, щоб ми спільно вирішували екологічні питання», — пояснив він журналістам. Відповідаючи на запитання, чи не йдеться про якийсь новий етап у визначенні термінів перебування ЧФ у Криму, Володимир Литвин сказав: «Ні, така проблема не стоїть». Є відповідна угода, яку партнери повинні виконувати. «Мова йде про те, щоб ми спільно піклувалися про питання екології», про те, як використовуються земля і приміщення. Як запевнив Голова ВР, «ці технічні деталі» не можна розглядати як підводку до того, щоб порушувати проблему перебування ЧФ у політичному плані.

Співрозмовники висловили задоволення нинішньою зустріччю, під час якої вони обговорили й рішення IV засідання російсько-української міжпарламентської комісії. Як зазначив Володимир Литвин, нині відбувається точніше узгодження дій Києва та Москви на міжнародній арені, що має позначитися і на двосторонній економічній співпраці. Голова ВР нагадав журналістам про те, що в загальному обсязі зовнішньої торгівлі України частка Росії становить 28 відсотків, а країн Євросоюзу — 38. З огляду на це парламентарії мають створити законодавчу базу для економічної кооперації наших двох держав.

У ході київських зустрічей Сергія Миронова звучала й тема майбутніх президентських виборів. У бесіді з Володимиром Литвином він висловив упевненість, що вибори будуть чесні та демократичні. За словами С. Миронова, у Росії уважно стежать за початком передвиборної кампанії в Україні. «І Росія, і Україна — це європейські держави. Щодо інтеграції в європейське співтовариство, то це процес взаємний, обопільний. Однак Росія та Україна настільки кровно пов'язані, що незалежно від того, хто стане майбутнім Президентом (України. — «ГУ»), він виконуватиме волю народу України, — зауважив Сергій Миронов. — А воля, мені здається, така, щоб жити в мирі і дружбі».

Сергій Миронов запросив Голову ВР України відвідати з візитом Російську Федерацію і висловив сподівання на подальше плідне співробітництво парламентів двох держав.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Двері НАТО залишаються відчинені

ПОДРОБИЦІ

Як уже повідомляв «ГУ», з 28 травня по 1 червня в Братиславі проходила 50-та весняна сесія Парламентської асамблеї НАТО. В ній взяли участь понад 300 парламентаріїв. Верховну Раду на сесії представляла делегація на чолі з першим заступником голови Комітету з питань європейської інтеграції ***Олегом ЗАРУБІНСЬКИМ.***

Парламентарії НАТО обговорили питання вдосконалення оборонного потенціалу розширеного альянсу, розвитку його взаємовідносин з «новим» Євросоюзом, зростання загроз стабільності та безпеці, участі НАТО в миротворчих операціях поза сферою його територіальної відповідальності, субрегіональної безпеки, сумісності боротьби з тероризмом з дотриманням прав людини.

Не обійшли увагою і взаємодію Україна—НАТО. Йшлося про перспективи поглиблення двостороннього співробітництва в контексті чергового розширення. На відкритті сесії глава ПА НАТО Д. Беройтер, який нещодавно відвідав Україну, сказав таке. Попри сприятливе ставлення асамблеї до рішення Києва стати повноправним членом альянсу, досягнення нашою країною відповідності критеріям НАТО цілком залежить від українських офіційних чинників. Вони мають забезпечити належний результат реформ у політичній, економічній і військовій сферах. Найважливішими для подальшого перебігу взаємовідносин України із Заходом мають стати демократичні перетворення.

У спеціально схваленій членами асамблеї заяві «Президентські вибори в Україні 31 жовтня 2004 року» зазначено: ПА НАТО підтримує прагнення України приєднатися до Північноатлантичного альянсу, двері якого залишаються відчинені для всіх держав, що відповідають критеріям членства. І наголошує, що наступні президентські вибори в Україні стануть найважливішим тестом у прогресі нашої країни на шляху до демократії. Асамблея закликала українську владу забезпечити чесні, справедливі й прозорі вибори та найширшу участь у них міжнародних спостерігачів.

Крім того, у пресовому комюніке асамблеї стосовно ухваленої заяви однозначно стверджується, що Президент Леонід Кучма має залишити свою посаду після закінчення його другого мандата у жовтні. Там висловлюється стурбованість тим, що на тлі численних останнім часом фактів закриття незалежних та опозиційних ЗМІ і контроверсійних пропозицій стосовно конституційної реформи офіційна влада може вдатися напередодні виборів до придушення критики нинішнього керівництва. Ще раз нагадуємо, що ПА НАТО також прийняла рішення направити своїх спостерігачів на президентські вибори.

Перша кров

8 червня поблизу іракського міста Сувайра загинув старший лейтенант із Латвії, 34-річний сапер Олафс Бауманіс. Це перша втрата латвійського контингенту. У загиблого залишилися вдова і двоє синів. Латвійська республіка взяла на себе витрати з доставки тіла на батьківщину і на похорон. Родині буде виплачено компенсацію в розмірі 50 000 латів (більш як півмільйона гривень).

Виявивши склад боєприпасів, сапери почали роботи з їх нейтралізації. І в той момент, коли вони були вже на вантажівці, пролунав потужний вибух. Крім латиша загинули троє саперів зі Словаччини і двоє з Польщі. Ще шестеро одержали поранення. Бригадний генерал Мечислав Бенек, під командуванням якого служили загиблі, сказав, що вибух стався внаслідок мінометного обстрілу.

Перша іракська смерть знову сколихнула громадську думку Латвії. Голова комісії Сейму з оборони і внутрішніх справ Юріс Далбіньш заявив: «Я проти того, щоб ми приймали поспішне рішення про виведення наших військ. Ми маємо почекати нової резолюції ООН». Голова фракції правлячої Першої партії Оскарс Кастенс вважає, що потрібно почекати 30 червня, коли в Іраку може відбутися передача влади місцевим політикам. І тоді вивести війська, «тим паче що останні опитування показали: більшість тамтешнього населення негативно сприймає присутність на своїй землі іноземних військовиків». Колишній міністр закордонних справ, нині член комісії із закордонних справ і лідер Партії народної злагоди Яніс Юркансгне лінію, зайняту рік тому: «Наше входження до Іраку було нелегітимним, ми діяли, не виходячи з національних інтересів і принципів міжнародного права, а виходячи з інтересів США». А секретар комісії з нацбезпеки Андрій Клементьєв попередив, що коли до 30 червня латвійські солдати не будуть виведені з Іраку, то Партія народної злагоди порушуватиме це питання в Сеймі.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

Пекін зміцнює зв'язки з новими членами ЄС

Розширення Євросоюзу сприяє стабільності і процвітанню Європи: такої думки китайське керівництво, налаштоване на активізацію торгово-економічного й іншого співробітництва з десятьма новими членами ЄС. З одного боку, зниження загального рівня митних зборів у нових членів з 9 до 4%, нормалізація інвестиційного клімату сприяють розгортанню китайськими підприємствами співробітництва у цьому регіоні. З другого боку, як побоюються у Пекіні, входження до ЄС нових членів з усіма належними їм правами на вільну торгівлю в рамках союзу може призвести до скорочення експорту в Європу товарів із КНР, яка поки що так і не одержала обіцяного статусу країни з ринковою економікою.

Фото автора.

Хоча, як запевняють із Брюсселя, збільшення населення ЄС до 450 мільйонів осіб (а це лише третина від нинішнього населення КНР) означає появу майже 100 мільйонів нових споживачів китайських товарів. За китайською митною статистикою, 2003 року товарообіг між КНР і ЄС досяг рекордних 125,2 млрд. дол. США, що на 44,4% більше, ніж 2002-го. Пекін став другим торговим партнером Євросоюзу після США, а ЄС був у третьому рядку серед торгових партнерів Китаю і шостому — серед іноземних інвесторів. А торішній товарообіг між країною і десятьма новими членами Євросоюзу становив 7,65 млрд. дол. США з приростом більш ніж наполовину, а за перші чотири місяці поточного року цей показник уже досяг 3,29 млрд. дол. США, збільшившись на 49 відсотків.

Головними торговими партнерами Пекіна в «новій Європі» є Угорщина, Польща і Чехія (товарообіг із цими трьома країнами сягає 80% від загального показника товарообміну з новими членами ЄС). Що стосується кандидата в члени ЄС — Румунії, то обсяг її торгівлі с Китаєм наблизився торік до 1 млрд. дол. США, збільшившись на третину. Надати бізнес-контактам політичну підтримку покликаний державний візит Голови КНР Ху Цзіньтао до Польщі, Угорщини і Румунії, що розпочався цього тижня і на завершення якого китайський лідер відвідає також Узбекистан, де візьме участь у ташкентському саміті Шанхайської організації співробітництва.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, власкор Укрінформу в Пекіні (спеціально для «ГУ»).

Британці вшанують свою Королеву

Завтра у Великій Британії відзначатимуть День народження Королеви Єлизавети II. Це для британців —національне свято. За традицією, вони святкують його не у власне той день, коли Королева народилася (21 квітня), а зазвичай другої суботи червня. У квітні Її Величності виповнилося 78 років.

Фото АП.

Нова висота «Губинихи»

Скільки не говори про цукор, в роті не посолодшає

ПЕРСПЕКТИВИ ГАЛУЗІ

А говорити треба — і в переносному, і у прямому значенні — про необхідність глибокої оранки. Два попередні роки на Дніпропетровщині не втомлювалися ставити за приклад трудівників села Васильківського району. Вони, мовляв, не бояться чималі площі засівати цукровими буряками, і не помиляються. Навпаки, у виграші. Однак це мало допомагало. Дедалі менше тут бралися вирощувати солодкі корені. Сахалися їх, як чорт ладану. Та ось цього року вперше в останньому десятилітті регіон відвів під цукристіріллі навіть на тисячу гектарів більше, ніж сподівався і планував — рівно 21 тисячу.

Буряковий плацдарм

Це ще не та площа, на якій доглядалися тут буряки колись, проте неабищо. Особливо коли враховувати, що загалом в Україні скорочують посіви цукросировини. Але і в облсільгосппроді, і в обласній держадміністрації не сумніваються: інтерес до вирощування солодких коренів селянам повертає передусім тутешній Губиниський цукровий завод. Саме він за кілька ще попередніх літ встиг так допікти сільським товаровиробникам, що справді відбив у них будь-яке бажання займатися буряками. Однак тепер завод за якихось півтора-два роки сповна спокутував свою провину. Відтоді, як у нього з’явився новий власник — Агропромислова асоціація «Група компаній «Укррос», — Губиниський завод мов за помахом чарівної палички відмів усе те погане, що про нього казали і думали.

— А казали і думали, що наш завод безнадійний боржник перед селянами за «куплені» в них і перероблені на цукор солодкі корені, — щиро зізнається перший заступник директора підприємства Анатолій Сорокін, — отож «зв’язуватися» з нами начебто небезпечно і лише собі на збитки. Та хай там як важко було, а минулий рік і початок нинішнього ми присвятили тому, щоб нарешті розрахуватися до копійки з сільгосптоваровиробниками. І розрахувалися, покінчили з боргами, немов скинули з себе тягар. Тепер нікому не винні. Звідси й відновлення довір’я до заводу. Звідси й увесь наш нинішній позитивний імідж. Те, що знову приваблює і влаштовує буряківників регіону.

Що й зрозуміло, адже хоч як закликай та благай вирощувати достоту затратну сільгоспкультуру, а коли гроші за неї вчасно і роками не платиш, зиску марно чекати. Розколгоспненому селянину багато часу не знадобилося, щоб показати, що коли його тримають за дурника — взаємності не діждешся. Виживати окремо від виробників цукросировини, існувати порізно з ними для переробного заводу рівнозначно самогубству. Тут треба триматися купи і підтримувати одне одного — ось та нова філософія і політика, яку сповідує сьогодні завод.

— Бо що відвертало і відвертає досі селян від буряків? — питає Юрій Плаксін, теперішній генеральний директор «Губинихи» **(на знімку зверху)**, як скорочено називають підприємство на Дніпропетровщині. І відповідає: — Велика вартість і тривалість процесу їх вирощування. Це ж бо з осені, коли глибокою оранкою готуєш площі під майбутні посіви, і до пізньої осені аж наступного року тільки витрачайся. Інша справа — соняшник: посіяв та раз прополов — і ти з грішми. А тут чи отримаєш плановані високі прибутки з буряківництва — знатимеш більш як через рік.

Рятівні аванси

Тому з метою стимулювання та залучення постачальників сировини Губиниський завод цього року наперед пристойно профінансував буряківників своєї зони, виділивши на ці цілі майже 6 мільйонів гривень. Звісно, не тільки грошима, а й насінням, добривами та гербіцидами. Мало того, залучив до справи партнера — знану в регіоні фірму «Центр-торг», очолювану авторитетним керівником В. Литвинюком. Попрацювати довелося багато. І з господарствами, і з різними приватними агроформуваннями, і навіть персонально з окремими одноосібниками. До того ж не лише з земляками у Приоріллі та на Придніпров’ї, а почасти і з селянами сусідніх областей — Харківської, Донецької та Запорізької. Тож за укладеними угодами 22 тисячі гектарів посівів на цей час

уже «губиниські». Щоб не трапилося так, як минулого року: сподівалися одержати на переробку 320 тисяч тонн буряків, а одержали лише 240 тисяч. Цього року є всі підстави отримати не менш як 400 тисяч тонн.

Фінансові, матеріальні чи товарні позички селянам під майбутній урожай — не єдина допомога, яку запропонував завод. Відомо, що цукрові буряки дають справді високі прибутки тоді, коли на кожному гектарі вирощуєш їх не менш як по 350 — 400 центнерів. А на селі, ніде правди діти, поменшало і механізаторів—майстрів високих урожаїв, і тямущих і талановитих агрономів і технологів полів та культури. То що, лишень бідкатися та перейматися з цього приводу і чекати повернення кращих часів? У «Губинисі» вирішили інакше: створили свою агрономічно-технологічну службу, котра надає послуги з обробітку грунтів та вирощування коренів на високій професійній основі. Спочатку серед зими покликали потенційних буряківників на семінар. А потім чимало з них — насамперед з Новомосковського, Магдалинівського, Покровського, Павлоградського, Межівського, Царичанського та інших районів Дніпропетровщини — не відмовилися від фактично безкорисливої опіки заводських фахівців-агрономів. Адже тут зібрано кращі кадри регіону. Уже тепер, коли отримано лише сходи буряків, видно, як на долоні, що така тісна співпраця корисна і заводчанам, і селянам. Тим паче коли в науці, порадах, рекомендаціях та досвіді не міряють, чиїх витрат більше. Бо головне — спільний результат восени.

На переломі

Нинішній сезон для Губиниського заводу буде особливим, ювілейним — сороковим в його історії. У 1964 році новенький завод у Губинисі розрахували на 6 тисяч тонн переробки коренів на добу. І нині, зберігаючи цю потужність, він залишається єдиним цукроварним підприємством в області. Вистояв наперекір усім незгодам та випробуванням. За що подяка і тим, хто його очолював, і керівникам агропромислового виробництва в області, які здужали в нелегкий та переломний момент. А що завод єдиний на весь регіон, то з точки зору конкуренції це ніби й добре. Однак є й зворотний бік медалі: віддаленість часом на сто, сто п’ятдесят і більше кілометрів від «Губинихи» бурякоприймальних пунктів. Отож неминучі транспортні витрати, а також і втрати на якості сировини. Не випадково цього року завод готується з віддалених районів корені везти не залізничним транспортом, як це практикував раніше, а автомобільним. І переважно одразу з поля, обминаючи бурти приймальних пунктів та перевантаження у вагони. Підрахували, що так буде краще і вигідніше. Адже й приймальні пункти, яких налічується вісім, — не суміжники чи партнери підприємства, а безпосередньо його підрозділи. З усіма наслідками та проблемами, які з цього випливають.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Специфіка галузі така: якщо сьогодні на заводі працюють майже 600 осіб, то в сезон працюватиме удвічі більше — мінімум 1250 осіб. Свистатимуть, як то кажуть, усіх наверх, мобілізують. Теперішній генеральний директор Юрій Плаксін, людина авторитетна і досвідчена, але який у «Губинисі» лише перший сезон, ділиться, мабуть, найсокровеннішим. Він ненав’язливо, аж ніяк не силоміць запровадив тут чимало новацій. А головне поміж них таке: традиційно виокремлювався, а радше відокремлювався, кістяк колективу. Зараховували себе до «еліти» спеціалісти та робітники, котрі безпосередньо виробляють цукор. Для них завод обмежувався тим, що вміщається в переробні цехи, начинені технологічним обладнанням. А все, що залишається поза цехами, огорожею і територією підприємства, — то наче вже й не завод, ледве не нахлібники.

— Довелося поступово, однак наполегливо, ламати цю шкідливу і навіть згубну психологію, — каже Юрій Вікторович. — Переконувати і доводити, що ми всі — одне ціле. Що в нас усіх, і тих, хто працює разом з селянами у полі та на приймальних пунктах чи на підготовці сировини, й у тих, хто працює на заводі, одна і спільна мета — виробництво якісного бурякового цукру. Результати нашої роботи залежать від старанності, зібраності та професіоналізму всіх без винятку. Приміром, коли у вагонах, завантажених на бурякопунктах, не чисті корені, а «порода» — корені впереміш з тоннами землі, — збиткує все підприємство.

Довгоочікувані зміни

Юрій Плаксін не береться, звичайно, судити, наскільки вдалося вчорашні застарілі уявлення змінити на сучасні і реальніші. Але ми, побувавши тут після тривалої перерви, сміливо свідчимо, що такі зміни навіч відбулися. Нині підприємство справляє справді гарне враження.

Заводу, мабуть, і трохи пощастило. У 1996 році його капітально реконструювали та переобладнали. Тому практично все технологічне оснащення тут нове і достоту сучасне. Як сталося, що після цього завод кілька років поспіль перебував у «провальній ямі», — це окрема історія. Чорна смуга, котра випала на долю і аграрного, і агропромислового секторів нашої економіки, жартують у «Губинисі», виявилася страшнішою за «білу смерть», як інколи називають солодкий цукор. А наша історія нині про те, що з появою нового власника в особі групи компаній «Укррос» з чутками про неминучу «чорну смерть» вдалося покінчити раз і назавжди. І на практиці довести, що перспективи підприємства неабиякі.

— Той факт, що устаткування заводу майже бездоганне, — розповідає Юрій Плаксін, — не стримав власника і цього року спрямувати на ремонт підприємства майже чотири мільйони гривень. Для заводу це як «золоті» і бажані вчасні дощі на бурякові посіви...

Хоч нам цілком зрозумілий розрахунок нинішніх керманичів підприємства. Воно ж бо належить до технологічно найпрогресивніших у вітчизняній цукровій промисловості. Погодяться з цим чи ні на інших підприємствах галузі, однак загальновизнано, що за якісними показниками буряковий губиниський цукор на внутрішньому ринку майже не має гідних конкурентів. Досить сказати, що це продукція з «Губинихи», як її забирають, як то кажуть, з руками й ногами. І давай ще. Це ж, даруйте, не пил і не пісок — справді кристалічна продукція. А якщо за всю свою історію завод найбільше виробляв за сезон 70 тисяч тонн цукру, то нині потенційно спроможний виробляти і по 80 тисяч тонн. Себто переробляти за сезон мало не 700 тисяч тонн буряків. Аби їх тільки сіяли та стало збирали високі урожаї.

І це не журавель у небі. Досить послухати Андрія Коряка, дуже кваліфікованого, який багато літ тут працює головним інженером, або Анатолія Манойленка, порівняно нового на підприємстві технічного директора, щоб ні на йоту не засумніватися: в наступному сезоні підприємство не підведе тих, хто йому повірив. І хто поклав на нього неабиякі, якщо не всі свої надії. Але найвагоміший аргумент належить технологічній службі заводу і Ніні Клюсовській, яка скільки заводу, стільки цю службу тут і очолює. Рівних їй в цукроварній промисловості України і справді не знайти. Сьогодні, коли ремонти ліній та обладнання тривають, саме Ніна Семенівна неформально приймає виробництво в сезонну експлуатацію.

Усе підприємство, весь його колектив працює нині, як тут кажуть, на головного технолога Клюсовську. Її слово, її вердикт — закон та істина в останній інстанції. Не приймає якусь роботу — сперечатися чи комусь жалітися марно. Засукай рукава і мовчки виправляй недоліки. Зате коли почнеться сезон цукроваріння, технолог Клюсовська працюватиме на колектив та його мету. Щоб виробляти лише бездоганний, першокласний губиниський цукор. І як в один голос, наче змовившись, доповнили заводчан уже аграрії-буряківники з довколишніх господарств. Вони ладні Ніні Клюсовській кланятися до землі та просити її, літню жінку, чимдовш не залишати виробництво. Бо вже сьогоднішня слава цукру з «Губинихи» — то їхнє нинішнє благополуччя і завтрашнє майбутнє.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

«Авангардна» сюїта і корівки–меломанки

В «Авангарді» Жовтневого району корів доять під музику. Почула про це випадково. Протекцію на концерт до корівника мені склали колеги з районної газети, попередивши, що голова — людина складна.

Бесіда з Володимиром Кухарчуком почалася, звичайно, не з корівок, які полюбляють музику. З наболілого. З типової для українського села історії занепаду. У 90-му Володимира Микитовича обрали головою. На той час розруха панувала скрізь. У зерносховищі повиздихали навіть пацюки. Зарплати люди не бачили, у ліпшому випадку платили спиртним і секондхендівськими речами. Боргів на мільйони. Техніку розтягли. Тривала революція з притаманним лише їй масштабом руйнування. Шлях до нового світу був примарний і неясний. Того, хто виявив би бажання поголовувати у будівництві міражу не знайшлося. Кухарчук був не стороннім, своїм, двадцять років працював головним агрономом. Погодився.

Демократія, облік…

— На тих найперших зборах я одразу сказав: ніхто нічого нам не дасть, — згадує Володимир Микитович. — Є руки, голова, деяка техніка. Витримаємо.

Мета була єдина — заможне, міцне господарство. Визначилися і з послідовністю дій. До речі, сюїта у перекладі означає саме цю саму послідовність. Лунала вона поки що в глибокому мінорі.

Почали з того, що загальні питання вирішували всі разом. Налагодили систему громадського контролю й обліку.

— Кооперативна форма організації праці міцна тому, що все має бути прозоро і зрозуміло кожному, —переконаний Кухарчук. — А це означає, що потрібен твердий контроль. Скільки виростили, скільки зібрали, почім продали — люди знають не з чуток. У жнива на комбайнах присутні члени кооперативу. Що стосується реалізації, то продаємо все з току, в жодному разі не з елеватора. Самі знаходимо покупців, установлюємо ціну. І з людьми радимося — чи прийнятна така ціна? Це результат праці кожного члена кооперативу. Така ось демократія. Ми всі рівні, у нас немає інженера, голови, усі — члени кооперативу. Інженер може працювати трактористом, голова — сівачем, головний економіст — із сапою.

І лічимо ми не центнери і гектари, а гроші в банку. Це головний показник. Яка користь, якщо зібрали соняшнику по 50 центнерів з гектара, а врожай невідомо куди подівся, і банківські рахунки порожні. Кого це тішить? Мене наші рахунки радують. Ми невелике господарство. Але торік реалізували продукції на чотири мільйони гривень, нинішнього плануємо одержати 6,5 мільйона.

Сьогодні фонд заробітної плати становить 1,8 мільйона гривень. Виплачуємо її щомісяця 12 числа. Середня зарплата 549 гривень, а у кращих механізаторів — 1200.

… і диктатура

— Єдине місце, де закінчується демократія, — технологія. Тут уже диктатура технології і я — диктатор. Врожай плануємо заздалегідь. Витрачаємо значні суми на добрива, насіння. І результат є. Минулого року, неврожайного, зібрали по 34 центнери зернових з гектара, а район по 7—10. Що покладеш, те і візьмеш. Купили нинішнього року яру пшеницю по 2,5 тисячі за тонну. Спробуємо. Гроші мають працювати на майбутній врожай.

Ми забули про те, що означає немає пально-мастильних матеріалів. Будь-коли — запас на три місяці наперед. Техніку відновили. Купуємо нові двигуни, придбали трактори, комбайн, культиватори, сівалки. Заробляємо.

Стимули: 300 гривень за пляшку

— Люди працюють по 12—14 годин. Трапляється, восени лають мене дуже. Хоча примушування немає. Якщо хтось не хоче працювати, будь ласка. Тільки вже ні премії, ні надбавки не отримаєш. Зарплата стала, а все інше регулюється. Люди про це знають. Узяв, наприклад, пляшку, напився, прогуляв — втратив 300 гривень. У нас немає обов'язкового виходу на роботу. Але є такий чинник: не відпрацював 25 днів на місяць, надбавки позбавився.

Гірше, якщо людина відчула, що можна жити, не працюючи. У розвалених господарствах люди звикли знаходити інші джерела до існування, без роботи. Намагатися там почати все знову безглуздо, люди зневірилися в тому, що їхню працю буде оплачено.

Комп'ютер — в кожен дім

— До нас на роботу йдуть. За два місяці прийняли 40 осіб. Приваблює стабільна зарплата — можна планувати своє життя. Людина прив'язана до копійки, до справи. Наприклад, можна тримати три корови і заробляти тисячу на місяць. Кормами забезпечуємо. 200 тисяч виплатили за земельний і майновий пай. У домівку нормального працівника «заходить» майже три тисячі гривень щомісяця. Ця прив'язка до грошей породжує бажання купувати. Кредит, приміром, дуже прив'язує до роботи. У нас нині майже в кожному домі — комп'ютер. Телевізори, «відики» — все на виплат. Я сам машину купив на виплат.

Утримуємо Будинок культури, дискотеку, інструментальний ансамбль, духовий оркестр, дитячий садок, школу. Харчування за рахунок кооперативу. Годуємо малозабезпечених. Обіди дешеві.

Газова проблема і «асфальтні» фермери

— Так уже склалося, що підтримують господарства, в яких уже нічого немає. За рахунок бюджету їм підводять газ. А нам кажуть: ви багаті, прокладайте самі. І все-таки ми вирішили, що цього року газ у нас буде. Треба зібрати 500 тисяч гривень. Спочатку визначилися, що 350 тисяч платить кооператив, 50 — сільрада, 100 тисяч — фермери. Фермери відмовилися одразу, вони всі «асфальтні». Отож 100 тисяч лягають на нас. Уже перерахували їх на труби.

І все-таки прикро, коли принижують селянина. Ми не убогі, люди працюють, сплачують податки, чому ж бюджетні гроші не для нас? Наїжджають, щоб брали кредит. Схема проста: загнати в борги, описати майно, а потім податкова бере в майнову заставу. Не заплатив, продали з молотка. У результаті заросли лани. Навколо нас 70 відсотків полів у бур'янах. «Прибузьке» довели і доконали. Нічого не залишилося, а було найсильніше господарство.

Ще раз про реформу

— Нашу реформу на селі можна назвати словами з Письма «добрими намірами вистелено дорогу в пекло». Були благі наміри й у Президента. Добре, роздали землю. Нехай кожний має акт, пай. Але навіщо цю землю ділити на «клаптики». Власник заявляє, щоб по моїй землі «Кубань» не їздила. А його земля в центрі загального масиву. В обхід «Кубань» не пройде. Що ж тоді, все поле не обробляти? У нас поки що такий один. Але це в нас. А в інших господарствах? От і виходить, що земля не обробляється, немає загального масиву.

Друге страшне явище — майновий пай. Кажуть: "Дай мені моє колесо, моє вікно". За ніч у Південному розібрали Будинок культури. Нове сховище в Прибузькому розтягли.

Уряд нам теж «допомагає». Віце-прем'єр Іван Кириленко пообіцяв фіксовану ціну на добрива. А де вона? Могли б узяти селітру по 500 гривень за тонну, а тепер заплатив по 800. Він розтрубив, а я повірив.

Усе це реформування, як передчасні пологи. З'явилася мертвонароджена дитина. Так і з сільським господарством вийшло. Майновий і земельний пай розвалили село і відкинули його років на 50 назад. Ізраїльтяни аж ніяк не дурні. У них колгоспи, кібуци. Наш кооператив — це єврейські кібуци.

Вівальді для корів

А ферма в «Авангарді» справді авангардна. Дивовижна чистота, на вікнах жалюзі (!), витяжка, жодного запаху. І музика. Побував торік Володимир Микитович у Франції. Звідти і привіз таке ноу-хау. Каже, що раніше приміщення законопачували, щоб коровам не було холодно. І стільки там було аміаку і випарів, що корови від такого конденсату стояли мокрі. Невеликий протяг, мороз — хворіють. Тепер усе інакше. Двері відчинено, гуляє вітер і корови гуляють: безприв'язне стійлове утримання. Сплять на соломі. Туалет окремо. Годують їх силосом. На сто корів — один працівник. Телиці міцні — по 300-350 кілограмів. До музики корівки адаптувалися, але надають перевагу не попсі, а класиці. Під Вівальді та Чайковського надої збільшуються.

— Колись ми знали один показник з молока —жирність, — розповідає Володимир Микитович. —Тепер заготівельники молока ставлять жорсткі умови щодо наявності соматичних кліток і бакзабрудненості. Купили італійські двотактні доїльні апарати. Поступовий масаж і корова отримує задоволення. Надої збільшилися. Раніше був ланцюжок: доїльний апарат, бідон, бочка, холодильник. Нині — від корови в холодильник. Трохи прогавиш — бактерії. Усе важливо — і кліматизація, і психологічний комфорт. З коровою треба тільки на «Ви».

А з селянином? Чи буде коли-небудь з ним держава на «Ви»? Чи ззвучить мажором селянська сюїта?

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

СИТУАЦІЯ

Бензинові ріки з вуглецевими берегами, або Авантюра на 140 мільйонів?

Найближчим часом на київській Троєщині може з'явитися переробний комплекс технічних і побутових відходів, розроблений компанією «Екоком». Уже виділено 10 га землі, вирішується питання про надання 140 млн. бюджетних гривень.

Автори проекту пропонують добирати металеві предмети електромагнітним залізовідокремлювачем, а велике неорганічне сміття (будівельна і побутова кераміка) вибирати вручну. Все інше пропонується подрібнювати і піддавати процесу піролізу за температури 1500—1700^{0}С. Відходи повинні перетворюватися на бензин, метанол, технічний вуглець, а шлаки, що залишилися, пропонується використовувати в будівництві.

А от яку інформацію надають розроблювачі стосовно екологічної безпеки свого проекту:

«Зазначений комплекс дає можливість більш як уп'ятеро зменшити викиди в атмосферу діоксинів, фуранів, хлору, фтору, сірки, важких металів і радіації. Він не лише не утворює діоксини і фурони, а і працює на них з утворенням чистих вуглецю і водню.

Комплекс може бути застосований для концентрації радіоактивних забруднень. Вуглець і шлак виходять екологічно чисті. Ці особливості дають змогу будувати заводи в межах міста і практично вилучити поховання канцерогенних відходів.

Ці висновки підтверджують інститути СЕПР «УХІН», Київський інститут екології, ІВЕ НАН, Мінпаливенерго України, Харківський політехнічний університет».

Щоправда, автори замовчують про наявність негативних висновків експертизи, проведеної Федеральним державним унітарним підприємством «Федеральний центр благоустрою і поводження з відходами» Держбуду Росії. Викладені на восьми сторінках результати експертизи, проведеної росіянами, закінчуються такими словами:

«З огляду на вищевикладене, на підставі вивчення представлених на експертизу матеріалів і проведених експериментальних досліджень, вважаємо використання переробних комплексів ПК фірми «Екоком» для переробки ТПВ (твердих побутових відходів. — **Авт.**) у промислових масштабах недоцільним і передчасним».

Звертаюся за коментарем до завідувача відділу мікробіології процесів на твердих поверхнях Інституту мікробіології і вірусології імені Д. Заболотного, доктора біологічних наук, професора Івана Курдиша.

Іван Кирилович назвав ідею гарною, але такою, що потребує доопрацювання. На думку вченого, виділяти під неї наразі 140 млн. грн. — це, щонайменше, авантюра. Адже досліди проводили на штучних сумішах, що за своїм складом не відповідають реальним відходам, "багатим" на мінеральні рештки та вологу. Тож одержати бензин чи метан, вважає Іван Курдиш, без значних витрат буде вкрай важко. Викликає у професора сумнів і доцільність використання в будівництві шлаків, що залишатимуться після спалювання відходів — виявлення у стінах підвищеного рівня радіації ми вже проходили, наголошує вчений. З великою недовірою ставиться він і до проголошуваного авторами проекту багаторазового зменшення викидів в атмосферу шкідливих речовин, зокрема хлору, фтору, радіоактивних речовин. Тож, підсумовує Іван Курдиш, спершу варто запустити невелику пілотну установку й вивчити її здатність переробити саме реальні відходи та наслідки такої переробки.

Звертався автор цих рядків за коментарем і в АТЗТ «Інститут ВНДІ Хімпроект». Там мені підказали телефон їхнього співробітника, який веде цей проект. Але коли ця людина почула слово «Екоком», відразу чомусь, як кажуть, «зірвалася».

Зовсім не хочеться бути ворогом науково-технічного прогресу — якщо винахід «Екокому» насправді такий гарний, як переконують його розробники, то чому не дати б йому зелену вулицю? Але ж, як бачимо, деякі авторитетні експерти мають значні сумніви щодо висловлюваних «екокомівцями» аргументів. Знехтувати їхньою думкою навряд чи розумно.

Чому б не запустити пілотну установку, привезти кілька контейнерів випадково добраних справжніх відходів і в присутності журналістів дати можливість експертам — разом зі скептично налаштованими — зробити висновки щодо якості отриманих після переробки бензину, метанолу, вуглецю, шлаків. Простежити, якими саме викидами це супроводжуватиметься й скільки коштуватиме. А потім прозоро зробити остаточні висновки. Чим не вихід?

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

СУСПІЛЬСТВО

Відходи перетворили на доходи

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Учені та спеціалісти Українського державного хіміко-технологічного університету (УДХТУ) (Дніпропетровськ), Національного технічного університету (КПІ), фізико-технічного інституту при Дніпропетровському нацуніверситеті, науково-виробничої фірми «СВК» (Дніпропетровськ), ВАТ «Новомосковський трубний завод» та казенного підприємства «Науково-виробничий комплекс «Іскра» (Запоріжжя) розробили і впровадили низку нових технологій рекуперації багатотоннажних твердих відходів підприємств хіміко-металургійного комплексу. За ними виготовляється гостродефіцитна хімічна продукція.

Комплекс досліджень та розробок науковців і практиків представлено у відповідній роботі, яку висунуто на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки за 2004 рік. Цінна хімічна продукція, про яку йдеться, донедавна постачалася з Росії, Казахстану, Китаю та інших країн.

Вражаючий факт: обсяг лише промислових відходів в Україні перевищує, за найскромнішими оцінками, 20 млрд. тонн. Що з ними робили досі? Переважно закопували і спалювали, погіршуючи і без того неблагополучну екологічну ситуацію. Вчені помізкували і дійшли висновку, що більша частина тих відходів може бути використана насамперед самими виробниками відходів. Як сировинне джерело для випуску додаткової продукції. Завдяки науковцям за це взялися не хтонебудь, а основні забруднювачі навколишнього середовища.

У вищезгаданій праці (її назва: «Вирішення екологічних та економічних проблем підприємств хіміко-металургійного комплексу України шляхом реалізації концепції індустріального симбіозу») і розповідається, як організувати випуск гостродефіцитної продукції. А саме: складних міндобрив, солей цинку та фосфатуючих концентратів, компонентів для виготовлення лужних електролітів.

Науково-виробничі комплекси створено на базі промислового підприємства НВФ «СВК» (переробка цинковмісних промислових відходів) та «НВК «Іскра» (переробка особливо небезпечних ціановмісних відходів).

Споживачі продукції солей цинку — потужні металургійні, трубні та підприємства металовиробів.

Авторським колективом на базі промислових відходів згару цинку розроблено і технологію твердих сольових складів для виготовлення флюсів гарячого цинкування металовиробів, які пройшли успішні дослідно-виробничі випробування. Порівняно з кращими закордонними аналогами, створені в НВФ технології переробки цинковмісних відходів мають істотні переваги.

Особливої уваги заслуговує створений на базі КП «НВК «Іскра» науково-виробничий комплекс з переробки ціановмісних відходів. Вони небезпечні не тільки для флори і фауни України, а й для здоров'я та життя людини.

Учені і спеціалісти розробили та впровадили нові технології переробки ціановмісних відходів з виготовленням розчинів для виробництва комплексних електролітів міднення та сріблення.

Споживачі продукції — практично всі машинобудівні та електромашинобудівні підприємства України. Широке її застосування дозволило тільки КП «НПК «Іскра» в умовах жорсткої конкуренції вийти на зовнішній ринок та укласти контракти з Індією, Ефіопією, Еквадором, Росією і Канадою на десятки мільйонів доларів.

Практичний інтерес у спеціалістів викликає розробка та впровадження авторським колективом технології переробки багатотоннажних твердих відходів апатитового фосфогіпсу на мінеральне добриво амопреципітат.

— Безумовно, авторський колектив не вирішив одночасно проблеми утилізації всіх промислових відходів галузі, — каже директор НВФ «СВК» Станіслав Панасенко. — Це завдання фахівців не одного десятиліття. Однак нові технології дають змогу успішно знімати гострі екологічні питання, отримувати значний економічний ефект тощо. Новизна технологічних рішень, розроблених авторами, підтверджена 21 патентом України та авторськими свідоцтвами СРСР.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «ГУ».

На знімку: в цеху казенного підприємства НВК «Іскра».

Знайти правильне рішення — значить, допомогти

Пенсіонери — люди неспокійні. У них своя логіка. Тому вони встають о п'ятій годині ранку і йдуть до районного Пенсійного фонду, щоб бути першими в черзі до фахівця. Під час чекання розмови здебільшого точаться про початку в країні реформу. Правду кажучи, невдоволених чимало. Багато хто розраховував на значно більше підвищення своєї пенсії з огляду на стаж роботи на виробництві. Але тільки 30 відсотків літніх жителів Ленінського району міста Луганська мали істотне збільшення своєї пенсії, решті з цієї категорії довелося задовольнятися збільшенням у розмірі до 6,30 грн.

Завдяки публікаціям у центральній і місцевій пресі нової методики розрахунків при нарахуванні пенсій люди змогли самі прорахувати очікувану суму, підкріплюючи результат необхідними документами. Непорозуміння вносить змінений розмір середньої заробітної платні за 2002 рік з 376 грн. на 306,45 грн. Населення плутається у своїх розрахунках і висловлює претензії, у першу чергу, працівникам фонду. З'ясування цих обставин затягує процедуру прийому громадян.

— Сьогодні часто виникають питання з приводу пільги: вилучення 10 відсотків із заробітної платні для нарахування пенсії періодів до 60 календарних місяців за умови наявності певного стажу роботи, — розповідає заступник начальника управління, начальник відділу пенсійного забезпечення управління Пенсійного фонду в Ленінському районі міста Луганська Наталія Єльникова. — Нерідко виникає неординарна ситуація, коли дуже важко знайти правильне рішення. Новий закон сьогодні проходить обкатування. Іноді доводиться звертатися за роз'ясненнями у вищі органи.

Ленінський Пенсійний фонд змушений перейти на талонну систему обслуговування клієнтів, і це пояснюється прагненням поліпшити якість обслуговування. Вранці кожен фахівець видає 20—25 талонів. Загалом десять фахівців у визначені два дні робочого тижня приймають майже 500 пенсіонерів. Утім, у неприйомні дні відвідувачів теж обслуговують. До речі, таку консультацію організовано лише в Ленінському Пенсійному фонді, за що йому дуже вдячні пенсіонери.

Алла АНТИПОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Історичні факти

У XIX ст. в Австралії й Англії відмовилися від принципу страхування. Відповідно до державної доктрини особи, які мають одержати пенсію по старості, не зобов'язані були робити внески до страхової компанії. Держава зобов'язалася відносно скромно матеріально забезпечити всіх пенсіонерів за рахунок загальнодержавних коштів. Першою країною, що здійснила державне пенсіонування, була Нова Зеландія, яка видала 1898 року закон «Old Age Pension Act», згідно з яким громадянам не потрібно було здійснювати відрахування на пенсійне забезпечення; право на пенсію отримували особи, котрі досягли 65 років і відповідали таким вимогам: прожили в цій країні не менш як 25 років, не піддавалися тяжким карним покаранням, відрізнялися «добрим життям і моральністю».

Пенсія за вислугу років

Працюю 26 років медичним працівником на посаді, яка дає право на пенсію за вислугу років. Чи можу я оформити пенсію за вислугу років? Якщо можна, то розмір пенсії визначатиметься відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення» чи згідно з Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»?

Андрій БАСОВЕНКО.

Херсонська область.

З прийняттям Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» зберігається призначення пенсій за вислугу років. При цьому передбачено, що в подальшому пенсії на пільгових умовах та за вислугу років призначатимуться через професійні та корпоративні пенсійні фонди, які функціонуватимуть відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення». Протягом 2004 року має бути підготовлено та подано на розгляд Верховної Ради України відповідний проект закону. Проте переведення пільгових пенсій та пенсій за вислугу років через недержавні пенсійні фонди — це справа не одного року. Тому до створення таких корпоративних та професійних фондів пільгові пенсії та пенсії за вислугу років призначатимуться в порядку та на умовах, встановлених Законом України «Про пенсійне забезпечення» і в розмірах, встановлених Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Жодних обмежень під час призначення пенсій на пільгових умовах та за вислугу років після 1 січня 2004 року новим пенсійним законом не передбачено.

З 1 січня пільг немає

З 1985 року дотепер працюю в інфекційному закладі охорони здоров'я. Загальний стаж становить 40 років. На пенсію за віком маю виходити у жовтні 2004 року. У подвійному розмірі до страхового стажу буде зараховано весь період роботи чи тільки з серпня 2003 року, тобто з того часу, коли було внесено зміни до закону?

Ольга МАРТИНОВА.

Київ.

Тривалість стажу роботи в пільговому обчисленні визначається за весь період роботи на відповідних посадах за записами в трудовій книжці. Водночас відповідно до статті 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» періоди трудової та іншої діяльності, що тривали до 1 січня 2004 року, зараховуються до страхового стажу в порядку і на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше, тобто відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення». За період роботи після 1 січня 2004 року жодних пільг з обчислення страхового стажу не передбачено, а тому цей період роботи враховується лише в одинарному розмірі. Тому в зазначеному випадку період роботи з 1985 року по 31.12.2003 року буде зараховано в подвійному розмірі, а з 1 січня 2004-го до жовтня 2004 року — в одноразовому розмірі.

Подвійного розміру не буде

20 років працювала у психіатричній лікарні, на пенсію вийшла у грудні 2002-го, не працюю. Чому мені не зараховують до стажу в подвійному розмірі період роботи у психіатричній лікарні?

Вікторія БУРКО.

Вінниця.

Право на обчислення стажу роботи в подвійному розмірі для працівників інфекційних та психіатричних закладів охорони здоров'я закріплено Законом України від 10 липня 2003 року №1110-IV «Про внесення зміни до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення», який набрав чинності з 15 серпня 2003 року. На жаль, закон зворотної сили не має. Цим законом не встановлено, що його норми поширюються і на тих осіб, які вийшли на пенсію до набрання ним чинності. У зв'язку з цим робота в інфекційних та психіатричних закладах охорони здоров'я в подвійному розмірі зараховується лише тим особам, що вперше виходять на пенсію після 15 серпня 2003 року або які вийшли на пенсію раніше, але продовжували працювати в зазначених закладах на цю дату і нині подають документи для перерахунку пенсії з більшої заробітної плати чи у зв'язку з додаванням стажу роботи.

На тих громадян, які вийшли на пенсію раніше і на день набрання чинності статті 60 закону в новій редакції не працювали в зазначених закладах, норми цієї статті не поширюються.

Володимир МАКСИМЧУК.

Ні стояти, ні ходити

Маю першу групу інвалідності. Ще в 1996 році комісія призначила безплатно забезпечити автомобілем. Звертався до різних інстанцій, всі кажуть, що потрібно чекати черги. Позачергово дають лише тим, кому вкрай необхідно.

Мені вже вісімдесят п'ять років, дуже хворію. Автобус до нашого села не заїжджає, а з паличкою я далеко не зайду. В якій черзі мені ще постояти?

Роман ПАСІЧНИК,
інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Улянове
Хмельницької області.

Старій пластмасі — нове життя

На сторінках «Голосу України» кожний, і старий і малий, може знайти для себе цікаву інформацію. Тут висвітлено питання політики, економіки, культури, історії, екології. Особливо мене зацікавила стаття Миколи Якименка «Самому «Індивіду» не впоратися», надрукована в «ГУ» 24 лютого 2004 року. В ній розповідається про підприємство, яке переробляє полімерні матеріали. Заводські й побутові відходи використовуються як сировина. З них спочатку виготовляють особливі гранули, а потім — труби, ящики, плівку. Я вважаю, що такі підприємства слід будувати в кожній області, якщо не в районі. Адже такого добра, як пластмасові пляшки, скрізь вистачає, особливо в нас, у курортній зоні. У землі вони зберігаються сотні років і є основними забруднювачами довкілля.

Микола САЖНЄВ.

Щасливцеве, Генічеський район,
Херсонська область.

Спасибі за турботу

Ми, колишні працівники Донецької залізниці, з захопленням дивимося, як відновлюється колишня краса вокзалів. Нам дуже подобаються затишні вагони швидких поїздів. І хоча ми на заслуженому відпочинку, та постійно відчуваємо турботу Міністерства транспорту України про себе. Так приємно систематично одержувати по пошті добавку до пенсії. Та й вугілля за пільгами теж ніколи не буває зайвим. Через «Голос України» хочемо подякувати всім працівникам рідного міністерства і особисто Георгію Кірпі за увагу. Щиро бажаємо їм здоров'я і творчих успіхів.

А. МИЛОСЛАВСЬКА,
за дорученням ветеранів-залізничників станції Розівка.

Запорізька область.

Із зими 33-го всіх дітей у школі годували обідами

Дедалі частіше на сторінках ЗМІ з'являються спогади про голод 1932-1933 років. Я також пам'ятаю той нелегкий час. Мені виповнилося тоді 11 років і все, що відбувалося, часто згадую.

У нашій родині було троє дітей. Ми жили неподалік міста Бердичева в радгоспі, який створили на базі колишньої панської економії. Наш батько працював теслярем, мама була домогосподаркою.

Пригадую, як восени 32-го в сусідньому селі горіли скирти пшениці. А вже ввечері на північ від нас палало все небо. Бабуся-сусідка постійно хрестилася і промовляла: «Буде голод». Наступного дня батько сказав, що це куркульня підпалила хліб.

Проте це було лише прологом трагедії. Найлютіший голод прийшов у села на початку весни 33-го. Щоправда, в нашому радгоспі не голодували. Адже всі працівники отримували так звані продовольчі пайки. А тут у селах навіть поповзли чутки, ніби в усіх забиратимуть корів, свиней, птицю. Люди почали різати все, що ходило на чотирьох лапах та літало. І, врешті-решт, залишилися не тільки без хліба, а й без м'яса.

Нині чимало істориків та політологів стверджують, що голод тих років був штучним, і, мовляв, його створили комуністи. Але як, наприклад, розуміти такий факт: у школі, де я навчався, з зими 33-го усіх дітей почали годувати обідами? Скромно, звичайно, проте ніхто із школярів від голоду не помер. Ось вам і «підтвердження», що 1933-ій рік був «цілеспрямованою акцією, щоб знищити український народ». (До речі, для порівняння: нещодавно я лежав у лікарні, де хворих годують гірше, ніж нас годували у школі...) А ще під час голодомору в місті були відкриті громадські їдальні, де за доступними цінами можна було поїсти.

Окрім цього пригадується ще один епізод. Навесні того самого 33-го були проводи. Піп, що жив по сусідству, привіз після служби на кладовищі цілий кошик пасок, яєць. В цей час на подвір'ї з'явилося двоє знесилених і опухлих від голоду людей. Коли вони почали просити щось поїсти, піп накинувся на нещасних, як скажений: «Геть з мого подвір'я! Скоро ви всі, кляті, поздихаєте...»

Одного разу чув у якійсь програмі, що в Україні немає жодної родини, яка б не втратила під час голоду когось із родичів. Але ж це, м'яко кажучи, неправда. У нас, наприклад, було більш як 50 родичів. І після голодомору всі залишилися живі.

А наостанок хочу сказати ще ось про що. Чому тепер всі так багато говорять про ті часи? Давайте подивимося навкруги: для багатьох це і є голод. І чим він не штучний? У магазинах є все: дорогі фрукти та овочі, різні заморські делікатеси, найрізноманітніші види ковбас, м'яса та хліба. Але перед населенням постійно постає дилема: купити щось смачне на один раз, а потім залишитися голим, без квартири та без грошей, чи харчуватися картоплею, хлібом та салом, проте заплатити за дах над головою. Саме це має турбувати наш уряд, а зовсім не те, що було колись.

В. МЕЛЬНИЧУК.

Чернігів.

Хліб із землі і м'ясо з асфальту

Часто йду на роботу повз невеликий базар біля КПІ. Там стоять ятки з усякою всячиною, продають якийсь одяг і продукти. А деякі бабусі з прилеглих селищ і сіл примудряються просто на асфальті розкласти м'ясо, ковбасу і молочні продукти.

Не раз була свідком того, як цих горе-продавців розганяла міліція. Але через якийсь час вони поверталися і знову продавали «свіжу свинину і молочко з-під корови зовсім недорого». І страшно те, що люди це купують.

Невже ніхто не розуміє, яку інфекцію можна принести додому з цими продуктами? І кого потім звинувачувати, у разі чого? А скільки бомжів і бродячих собак сплять на цьому асфальті!.. Такі прості істини, але чомусь ми не беремо їх до уваги. А коли приходить лихо, усіма мислимими і немислимими словами проклинаємо продавця, забуваючи, що винуватці — ми самі.

Я згодна з тим, що кожен намагається заробити хоч якусь копійку до маленької пенсії. І якщо держава не може забезпечити нормальну грошову винагороду за багаторічну працю, то нехай хоча б забезпечить прилавками і наметами тих самих бабусь, не вимагаючи з них плати за місце. Але продавати і купувати м'ясо з асфальту не потрібно. Ми ж самі себе цим губимо.

Оксана ДЕСЯТНИК.

Київ.

Фото Сергія АНДРУСЕНКА.

Фото з конверта

Сільський бойовик.

Петрове Кіровоградської області.

Що кому завгодно

Рік свині чи рака — все це нині модно,
Підсвинка чи цапа — що кому завгодно.
Та був колись, кажуть, рішенням сільради
В Пацикові нашім рік кози й Канади.
Рік кози, бо треба її підкувати.
Канади — для влади, аби святкувати.
Тепер хтось планує рік Полтави в Швеції,
Пустелі Сахари у мокрій Венеції,
Тузли — у Японії, Іраку — в Штатах,
Ну й рік тата Карла у рідних пенатах.

Р. СЕПАН.

Надвірна
Івано-Франківської області.

«Життя мого батька нічого не варте?»

Мій батько Алім Степанович Миколайчук, вийшовши на заслужений відпочинок, був на ньому суто теоретично. Невеличка пенсія, надто скромні статки змусили його влаштуватися сторожем у Клесівський держлісгосп. Інакше не прогодувати сім'ю. Але в ніч з 16 на 17 жовтня минулого року на контору держлісгоспу було вчинено розбійний напад. Злочинці пограбували касу, побили та зв'язали мого батька. Хоч як боролися лікарі Сарненської центральної районної та Рівненської міської лікарень за його життя, проте завдані злочинцями травми спричинили смерть. Сподіваюсь, ви зрозумієте, як тяжко переживала наша сім'я смерть батька.

Не переповідатиму подробиць цього злочину. Очевидно, однак, що злочинці діяли не спонтанно, а ретельно готувалися до пограбування, бо запаслися масками з прорізами для очей та змінним одягом, а також інструментами, з допомогою яких перепиляли грати та навісний замок на дверях лісгоспівської каси, й візком, на якому везли в лісопосадку викрадений сейф із грішми...

Тим часом із гурту нападників міліція змогла затримати лише одного — двадцятирічного Д., мешканця Клесова. Троє інших його спільників ось уже майже дев'ять місяців переховуються від правосуддя. Після витрат на те, щоб врятувати життя батьку, нашій сім'ї було не по кишені найняти адвоката. Тому на суді, який відбувся 9 квітня цього року у Сарнах під головуванням судді Ю. Березня, наші інтереси ніхто не представляв. Наша сім'я обурена м'якістю вироку, винесеного Сарненським судом.

Що ж виходить: пограбовано касу державного підприємства, загинула людина — наш батько, котрий виконував свої службові обов'язки, а злочинець практично залишився на свободі, так само як і його спільники?

Інна СКУМІНА.

Сарненський район,
Рівненська область.

Від редакції

Запитання дочки загиблого аж ніяк не риторичне. Тому природно, що потерпіла сторона подала апеляційну скаргу до Рівненського апеляційного суду.

Не згодна з вироком Сарненського суду від 9 квітня 2004 року й помічник прокурора Сарненського району, молодший радник юстиції Олена Барбашова, яка була державним обвинувачем у згаданій кримінальній справі. Вона подала апеляцію до Рівненського апеляційного суду. Вона подала апеляцію до Рівненського апеляційного суду, навівши низку аргументів, що, на її думку, дають підстави скасувати вирок і направити справу на новий судовий розгляд.

Основа економіки держави

Газовій промисловості України — 80 років

Вона бере свій початок з промислової експлуатації Дашавського родовища газу — саме у 1924 році по чотирнадцятикілометровому газопроводу почав надходити дашавський газ до міста Стрий, що на Львівщині. Невдовзі цей газопровід було продовжено до Дрогобича, Стебника, Миколаєва, Львова... Нині вже вся Україна, як святкова вишивана сорочка, змережена магістральними і місцевими газопроводами. Тому без жодного перебільшення можна стверджувати, що видобуток та транспортування природного газу стали візитною карткою України. Адже протягом останніх років галузь демонструє помітні успіхи, а динаміка її розвитку випереджає інші сегменти економіки.

Швидкий розвиток нафтогазового комплексу України останніми роками закріпив за ним статус основи економіки держави, адже в нафтогазовому секторі економіки створюється близько 15 відсотків валового внутрішнього продукту України, формується п'ята частина надходжень державного бюджету країни. І галузь не зупиняється у своєму розвитку.

Успішним для українських газовидобувників був 2003 рік. Найбільша вітчизняна газовидобувна компанія «Укргазвидобування», яка в складі структури НАК «Нафтогаз України», завдяки відкриттю нових українських родовищ, капітальному ремонту «старого» фонду свердловин і введенню в експлуатацію нових збільшила обсяги видобутку природного газу до 14 млрд. кубометрів. За чотири попередні роки ДК «Укргазвидобування» відкрила 15 нових родовищ, в експлуатацію щорічно вводять 65—85 свердловин. Реалізуючи комплексну програму збільшення вітчизняного газовидобутку, ДК «Укргазвидобування» планує протягом найближчих років довести частку вітчизняного природного газу у структурі споживання від нинішніх 20 до 40—45 відсотків. В умовах зростання цін на пальне особливе значення має переробка газового конденсату, яку здійснює Шебелинський ГПЗ. Його потужності завантажені практично на 100 відсотків, завод використовує виняткову українську сировину і виробляє високооктановий бензин — А-92, А-95 і А-98. Сьогодні здійснюють модернізацію підприємства з виведенням його на виробничу потужність 1 млн. тонн на рік.

■ ■ ■

Пропускна спроможність системи на вході становить 290 млрд. кубометрів газу на рік, на виході — 175 млрд. кубометрів. Максимальний можливий відбір за повного завантаження сховищ — 240 млн. кубометрів газу на добу.

■

Зі Сходу на Захід

Україна є одним із найбільших транзитерів природного газу в світі. Цьому сприяє вигідне географічне розташування держави, розвинена система газопроводів, які отримують і транспортують енергоресурси зі Сходу на Захід. Розроблені НАК «Нафтогаз України» програми модернізації виробничих ресурсів спрямовані на зростання показників ефективності та прибутковості компаній, які входять до складу НАК, і створюють єдиний нафтогазовий комплекс України.

Газотранспортна система України об'єднує 37,2 тисячі кілометрів магістральних газопроводів (зокрема, 14 тисяч кілометрів діаметром 1020—1400 мм), 72 компресорні станції загальною потужністю 5380 МВт, 13 підземних газосховищ з активним обсягом газу понад 34,5 млрд. кубометрів, 1392 газорозподільні станції, газовимірювальні станції. Пропускна спроможність системи на вході становить 290 млрд. кубометрів газу на рік, на виході — 175 млрд. кубометрів. Максимальний можливий відбір за повного завантаження сховищ — 240 млн. кубометрів газу на добу. З'єднані у систему мережею газопроводів підземні сховища забезпечують високу надійність функціонування всієї газотранспортної системи України і гарантують безперебійні поставки газу вітчизняним споживачам, а також транзит газу до Європи. Саме тому досить навести приклади, коли вітчизняна газова промисловість була б неспроможна виконати свої міжнародні та внутрішні зобов'язання.

Україна залишається головним транзитером російського газу до європейських країн, забезпечуючи 85 відсотків обсягу транзиту. «Нафтогаз України» уклав довготривалі угоди з «Газпромом» про гарантований транзит російського газу в обсязі 110 млрд. кубометрів на рік і про використання українських газосховищ до 2013 року. Угода з «Газпромом» гарантує стабільне завантаження газотранспортної системи України.

Саме тому попри розвиток альтернативних маршрутів транспортування російського газу Україна залишається головним газовим транзитним коридором для Росії. До того ж «Нафтогаз України» вже сьогодні готовий забезпечити збільшення транзитних поставок газу до країн Центральної та Західної Європи на 30—35 млрд. кубометрів.

Створення «Міжнародного консорціуму з управління та розвитку газотранспортної системи України» стало логічним продовженням розвитку транзитного бізнесу НАК «Нафтогаз України». Цей проект націлений на отримання додаткових прибутків у процесі експлуатації української газотранспортної системи за рахунок залучення ресурсів країн-експортерів і країн-імпортерів природного газу. Активне залучення до газотранспортної системи додаткових обсягів газу допоможе активізувати модернізацію і розвиток системи з урахуванням потреб і постачальників, і експортерів палива, підвищить міжнародний статус української газотранспортної системи.

2004 року розпочався інвестиційний етап діяльності «Міжнародного консорціуму з управління та розвитку газотранспортної системи України». Україна і Росія визначили ділянку Богородчани—Ужгород першою чергою будівництва магістрального газопроводу «Новопсков—Ужгород». Це дасть можливість уже найближчим часом збільшити пропускну спроможність газотранспортної системи України в західному напрямку на 8 млрд. кубометрів газу на рік.

Внутрішній ринок — один із пріоритетів

Газифікація населених пунктів всередині країни є складовою частиною реалізації соціальної політики держави. Лише протягом 2003 року «Нафтогаз України» побудував і ввів в експлуатацію низку газопроводів: до селища Янтарне в Автономній Республіці Крим; від Юліївського родовища до Харкова; газопровід «Леніне—Щолкіне»; до міста Турка Львівської області, декілька інших об'єктів газопостачання і газифікації. Нині триває будівництво газопроводів до Судака і Білгорода-Дністровського, інших населених пунктів країни.

Із часу створення у 2000 році дочірня компанія «Газ України» успішно працює у сфері постачання природного газу населенню, бюджетним організаціям і промисловим підприємствам. Компанія завдяки реформуванню галузі значно поліпшила рівень розрахунків за спожитий природний газ. Сьогодні найбільша увага ДК «Газ України» зосереджена на формуванні чіткої, дієвої і взаємовідповідальної схеми «природний газ — кошти —споживачі».

Систематичність і структурованість стали головними пріоритетами в роботі ДК «Газ України». А ключовий принцип діяльності компанії гласить: за спожитий газ, як і за будь-який інший товар, треба сплачувати вчасно і повністю.

У 2002 році ДК «Газ України» відмовилася від практики реалізації газу через дилерські і посередницькі структури, оздоровивши у такий спосіб ринок поставок газу промисловим підприємствам. Завдяки цьому стабілізувалася цінова ситуація на ринку, зросли обсяги прямих продажів «Газу України» промисловості, а розрахунки почали здійснювати на грошовій основі.

Соціальна функція ДК «Газ України» компанії полягає в тому, що вона продає природний газ для теплокомуненерго за ціною, нижчою від закупівельної. До того ж протягом 2000—2004 років регульовані граничні ціни на природний газ для населення і бюджетних установ не змінювалися.

Нова віха реформи газового ринку ознаменувалася створенням дочірнього підприємства «Газ—Тепло», яке працює над упорядкуванням стосунків з теплокомуненерго. Спільне управління здійснюють тільки після погодження з керівниками місцевих обласних адміністрацій. У різних регіонах України у підпорядкування ДП «Газ—Тепло» перейшло понад 50 підприємств теплокомуненерго.

Особливу увагу внутрішньому ринку «Нафтогаз» приділяє ще й тому, що Україна щорічно споживає близько 70 млрд. кубометрів газу і посідає за цим показником шосте місце в світі.

Сьогодні НАК «Нафтогаз України» відіграє провідну роль на одному з найбільших світових ринків газу, що є запорукою його фінансової стабільності та джерелом майбутніх інвестицій. Тому стратегічна мета «Нафтогазу України» — створення могутнього національного енергетичного сектору, який, використовуючи виробничі можливості і сучасний підхід до розвитку бізнесу, зможе на рівних конкурувати на міжнародних ринках. Бо до заслуженої слави — газова промисловість України є однією із найстаріших на континенті — потрібно додавати нову.

На знімку: пам'ятний знак на Дашавському газовому родовищі.

Микола ШОСТАК.

СПОРТ

Аутсайдери схаменулися на фініші

Футбол. Спочатку на одному з телеканалів прозвучало звинувачення на адресу трьох клубів — запорізького «Металурга», «Таврії» та «Ворскли-Нафтогаз» — про змову, мета якої — відправити львівські «Карпати» до першої ліги. Ці події не залишилися поза увагою виконкому ФФУ, який провів екстрене засідання. Було ухвалено чимало конкретних і корисних рішень.

Варто нагадати, що «батьки» львівського колективу після того, як у матчі проти їхньої команди грав дискваліфікований півоборонець «Борисфена» Юрій Максимов, здійняли хвилю критики, звинувативши у своїх бідах керівництво українського футболу. Почалося мусування у ЗМІ інформації про нібито створений «кооператив аутсайдерів», котрий стимулює суперників «Карпат».

Забігаючи наперед, зазначу, що президент ФК «Металург» (Запоріжжя) Віктор Межейко назвав маячнею розмови про якийсь антильвівський пакт.

Але продовжимо тему. На адресу керівних організацій українського футболу, органів місцевої влади ветерани львівського клубу звернулися з листом, закликаючи підтримати «Карпати», котрі опинилися на межі катастрофи. Зрозуміло, що головний штаб ФФУ не мав права не звернути уваги на ці події. От і відбулося вже згадане засідання.

Хоча дивує позиція ради ПФЛ України, яка оперативно не прореагувала на вкрай гостру ситуацію. Адже саме ця організація володіє повноваженнями проводити національні турніри і, зокрема, чемпіонат у вищій лізі.

До речі, занепокоїлася не тільки громадськість Львівщини. На адресу ФФУ почали надходити листи і від людей, котрим болить доля кіровоградської «Зірки». Отож постала потреба створити експертну групу із членів виконкому національної федерації, ради ПФЛ та представників ЗМІ, котрі мали б змогу ознайомитися зі станом справ на місцях.

Хоча тут постає слушне запитання: чому це так пізно схаменулися у Львові та Кіровограді? Адже не перший день «Карпати» та «Зірка» перебувають у такому принизливому становищі. Чому раніше львівські ветерани не били на сполох? Схаменулися лише тепер, коли справи стали фактично безнадійними...

Після обміну думками члени виконкому вирішили доручити президентові ФФУ Григорію Суркісу підготувати листа на ім'я Президента України з проханням про залучення правоохоронних органів для розслідування проблеми договірних матчів та інших порушень регламенту.

Як на мене, це — дещо поспішне рішення. Либонь, варто було б спочатку самим розібратися у всьому.

Повертаючись до долі «Карпат» — дуже популярної в народі команди, хочеться сказати про те, що високою маркою клубу користуються у власних цілях певні особи, не даючи натомість геть нічого. Усім набридло чути про постійні матеріальні проблеми колективу, про занепад дитячо-юнацького футболу тощо.

Перший віце-президент ФФУ Сергій Стороженко наголосив на небажанні керівництва «Карпат» виконувати певні вимоги критеріїв атестації. «Кілька місяців тому ми отримали листа від керівництва клубу, — розповів він, — в якому вони відмовляються виконувати вимоги з будівництва підігріву поля на стадіоні «Україна», тунелю-телескопу для безпечного виходу учасників до ігрової зони, установки відеонагляду тощо. Змушений був відвідати Львів, щоб спробувати переконати президента клубу в потребі виконання цих вимог...»

Є і протилежний приклад. У Борисполі за підтримки керівництва Київської області повним ходом іде облаштування стадіону «Колос». Там, скориставшися перервою в чемпіонаті, прокладають кабелі, зводять електропідстанцію, високими темпами ведуть роботи на будівництві системи підігріву поля. І все відбувається мовчки і якісно...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Завтра старт

Футбол. Євро-2004. Португалія.

Матчі групового турніру.

12 червня. Група А. Португалія—Греція (Порту, «Драгау»). Іспанія—Росія (Фару і Луле, «Альгарве»).

13 червня. Група В. Швейцарія—Хорватія (Лейрія, «Магалайш Пессоа»). Франція—Англія (Лісабон, «Луж»).

14 червня. Група С. Данія—Італія (Гімараеш, «Афонсу Енрікеш»). Швеція—Болгарія (Лісабон, «Жозе Альваладе»).

15 червня. Група D. Німеччина—Нідерланди (Порту, «Драгау»). Чехія—Латвія (Авейру, «Авейру Мунісипал»).

16 червня. Група А. Греція—Іспанія (Порту, «Бесса»). Росія—Португалія (Лісабон, «Луж»).

17 червня. Група В. Англія—Швейцарія (Коїмбра, «Коїмбра Сіті»). Хорватія—Франція (Лейрія, «Магалайш Пессоа»).

18 червня. Група С. Болгарія—Данія (Брага, «Брага Мунісипал»). Італія—Швеція (Порту, «Драгау»).

19 червня. Група D. Латвія—Німеччина (Порту, «Бесса»). Нідерланди—Чехія (Авейру, «Авейру Мунісипал»).

20 червня. Група А. Іспанія—Португалія (Лісабон, «Жозе Альваладе»). Росія—Греція (Фарау і Луле, «Альгарве»).

21 червня. Група В. Хорватія—Англія (Лісабон, «Луж»). Швейцарія—Франція (Коїмбра, «Коїмбра Сіті»).

22 червня. Група С. Італія—Болгарія (Гімараеш, «Афонсу Енрікеш»). Данія—Швеція (Порту, «Бесса»).

23 червня. Група D. Нідерланди—Латвія (Брага, «Брага Мунісипал»). Німеччина—Чехія (Лісабон, «Жозе Альваладе»).

Примітка. Перші матчі щодня починаються о 19.00, другі — о 21.45 (тут і надалі київський час).

Матчі 1/4 фіналу

24 червня. Матч №25. Переможець групи А—друге місце у групі В (Лісабон, «Луж»).

25 червня. Матч №26. Переможець групи В—друге місце у групі А (Лісабон, «Жозе Альваладе»).

26 червня. Матч №27. Переможець групи С—друге місце у групі D (Фару і Луле, «Альгарве»).

27 червня. Матч №28. Переможець групи D—друге місце у групі С (Порту, «Драгау»).

Примітка. Усі зустрічі починаються о 21.45.

Півфінали

30 червня. Матч №29. Переможець матчу 25—переможець матчу 27 (Лісабон, «Жозе Альваладе», 21.45).

1 липня. Матч №30. Переможець матчу 26—переможець матчу 28 (Порту, «Драгау», 21.45).

Фінал

4 липня. Матч №31. Переможець матчу 29—переможець матчу 30 (Лісабон, «Луж», 21.45).

СУСПІЛЬСТВО

ОСВІТА:

Освіта, як гроші, її треба мати багато, інакше все одно в тебе буде бідний вигляд. ***Ліна МАРСА.***

БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

КЛАСНІ НОВИНИ

Літній розклад

З останнім дзвоником не зачиняють двері школи Тернополя. Уперше за багато років тут почали діяти табори праці та відпочинку для учнів 5—8 класів. Екскурсії, походи, заняття у гуртках забезпечує школа, харчування оплачують батьки. А ось у Шумському районі місцева влада зобов'язала сільські ради і сільгосппідприємства подбати про харчування дітей. Так звані літні школи діятимуть при церквах, де знайомство з природою поєднуватимуть з вивченням основ релігії.

Загалом на оздоровлення дітей (передусім з особливими потребами, сиріт, з багатодітних родин) обласним бюджетом передбачено 250 тисяч гривень, місцевими — поки що 310 тисяч.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ГОЛОС ДИТИНИ

Шлях в актори через школу

Дорогі ровесники! У кожного є заповітна мрія, до якої він прагне. Я, наприклад, мрію стати актрисою. І для цього мені необов'язково відвідувати ані драматичні гуртки, ані курси акторської майстерності. Втім, уроки мови і літератури хоч і не навчать акторству, але допоможуть мені правильно і красиво говорити. Кому, скажіть, сподобається невиразне бурмотання, з якого ніхто нічого зрозуміти не може, що лунає зі сцени? Будь-яка акторка має чітко і ясно передати слова свого персонажа. Ось так і в будь-якій іншій професії. Спочатку здається, що шкільні уроки не дадуть тобі жодного уявлення про неї. Але якщо придивитися...

Дарія ГОВБЕРГ (9 клас).

Красноармійськ Донецької області.

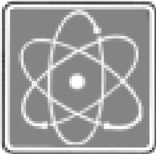
ФОТОЕТЮД

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Три і три буде... чиста школа!

З-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Майже за Достоєвським

За підозрою у скоєнні вбивства 78-річної жінки працівниками Світловодського міськрайвідділу міліції затримано шістнадцятирічного десятикласника однієї з місцевих шкіл. На розкриття злочину правоохоронцям знадобилося п'ять днів, два з яких пішли на встановлення особи потерпілої. Мотивом злочину, за даними попереднього слідства, стали чотири гривні, які зловмисник витягнув із гаманця своєї жертви.

Повідомлення про страшну знахідку у Світловодську надійшло до міськрайвідділу міліції від подружжя, яке виявило тіло в шахті ліфта недобудованої споруди.

— Зловмисник кинув свою жертву вниз головою, сподіваючись, що, впавши на шестиметрову глибину, голова жінки розіб'ється і таким чином не вдасться встановити особу потерпілої, — розповідає начальник центру громадських зв'язків обласної міліції Володимир Поліщук. — І все-таки криміналістам удалося це зробити.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

ЛИПКІ РУКИ

Суд касиру нарахує

Прокуратура завершила слідство за фактами привласнення грошей бухгалтерами одного з коледжів. Протягом трьох років, одержуючи від студентів плату за навчання, касир справно виписувала квитанції, гроші ділила зі співучасницею — бухгалтером-економістом. У документах слідства зазначено 349 фактів. Привласнено 110 тисяч гривень. Така «кмітливість» згідно з Кримінальним кодексом оцінюється у 8—12 років позбавлення волі.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

БЛІЦОПИТУВАННЯ—ХАРКІВ

Як ви ставитеся до підвищення стипендії з 1 липня?

Лілія Бавикіна, студентка юридичного факультету:

— Сто гривень, звичайно, краще, ніж сорок. Але що сьогодні можна купити на ці гроші?

Світлана Недригайло, майбутня вчителька:

— Звісно ж, я задоволена! Мама в колгоспі менше заробляє. Це ціле багатство.

Віктор Анчуков, студент, без п'яти хвилин інженер:

— Чув, харківські студенти принесли до «білого дому» унітаз: мовляв, з такою стипендією він непотрібний. Добре придумали. Щоправда, я живу не на стипендію, проте не всі можуть мати свій бізнес.

Розпитував Микола КОСИЙ.

НАУКА

Перше правило механіки: якщо ця штука працює, не намагайтесь її настроювати.

Пироговські читання відновлено

У Вінниці закінчилися Пироговські читання, присвячені найважливішим проблемам сучасної медицини. В них узяли участь близько 200 науковців та практикуючих лікарів з країн близького зарубіжжя, а також Болгарії, Польщі та Чехії.

Пироговські читання відновлено через сім років зусиллями науковців Вінницького національного медичного університету, який носить ім'я видатного лікаря. За словами ректора вузу, члена-кореспондента Академії медичних наук Василя Мороза, вирішено проводити їх через кожні три роки. Він повідомив також, що незабаром на базі садиби-музею Пирогова, де побували учасники слухань, створять медико-просвітницький центр, котрий, як і сам музей, увійде до структури університету. До речі, за час існування музею його відвідали представники 167 країн світу.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: під час засідань Пироговських читань.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Мозок для «заліза»

Поняття «штучний інтелект» викликає не менше суперечок, аніж словосполучення «вічний двигун». На думку одразу спадають чудовиська із романів знаменитих фантастів. Однак можливість створення штучного інтелекту поки що не суперечить жодним законам природи і філософії, переконаний ректор Донецького державного інституту штучного інтелекту доктор технічних наук, доктор богослов'я Анатолій Шевченко.

Водночас проблема машин нового покоління давно перестала бути технічною. Мій співрозмовник навів такий приклад: людина, яка вміє їздити на велосипеді, робить це, не замислюючись над кожним рухом. І якщо велосипедист докладно розпише всю послідовність дій, новачок, який ніколи не крутив педалі, навряд чи зможе втриматися в сідлі, озброївшися теорією. Існує безліч речей, які не можна вкласти у формулу, алгоритм. Вихід — зробити робота, здатного розпізнавати образи і вчитися на живих прикладах. Таке завдання і вирішує нині інститут.

Одна із удалих розробок — самопрограмовані роботи з елементами штучного інтелекту, здатні працювати в екстремальних умовах. Наприклад, для пошуку протипіхотних мін — їх у світі налічується три мільйони штук. Наявні аналоги (приміром, американські) поступаються донецьким машинам, тому що мають дистанційне керування, а отже, потребують присутності людини. Тоді як народжений у лабораторіях інституту «Інтелект-12» може працювати автономно протягом десяти годин — до цілковитого розрядження батарей.

— Якою мірою складними для робота є звичайні побутові дрібниці, уявити неважко, — каже Анатолій Шевченко. — Приміром, машина отримала завдання поїхати на склад на таку-то вулицю і привезти партію продукції. Робот розраховує шлях за картою. Але не може передбачити, що на сусідній вулиці розрили асфальт. Або на перехресті від'єднали світлофор. Або якийсь водій вирішив проїхати на «червоний». Завдання, які людині доводиться виконувати десятки разів на день, для машини виявляються нездоланними.

Донецький інститут штучного інтелекту створювався як засекречене спеціальне конструкторське бюро «Інтелект» під «дахом» КДБ. Основним завданням бюро було вивчення людського мозку з метою створення певних приладів на грунті цих знань. Такі дослідження були дуже популярні у світі років двадцять тому, і Радянський Союз не був винятком. На зорі незалежності України інститут отримав можливість «відкритися». А за кілька років став першим науково-дослідним інститутом, на базі якого створено вищий навчальний заклад.

— Головний предмет досліджень у нас залишився той самий — мозок людини, — додає ректор інституту. — Але тепер ми вивчаємо, як захиститися від різного роду впливу на свідомість. А це — не рідкість, зокрема ми цікавилися діяльністю «Білого братства» і дійшли висновку, що там був потужний вплив, у тому числі електромагнітний. У нас кожен студент складає присягу і бере зобов'язання не використовувати на шкоду людині ті знання, які здобуде. З огляду на ці принципи кілька років тому ми відкрили новий факультет релігієзнавства. Знання, які містяться у вічних книгах — Біблії, Корані, Торі, стають поштовхом для нових наукових відкриттів.

Прикладним напрямом діяльності інституту є створення електронних підручників і енциклопедій на лазерних дисках. Першу партію було виготовлено сім років тому і продано за кордоном. Останнім часом зацікавленість до таких підручників виявило Міністерство освіти, торік замовивши одразу три диски. Їх вручають школам разом із комп'ютерними класами. Електронні «книжки» навчають математики та іноземних мов, біології і фізики тощо. На запитання, чи не заважають виробникові унікальних дисків пірати, Анатолій Шевченко посміхається: «Аж ніяк. Адже вони повністю копіюють наші логотип і реквізити. А це — додаткова реклама».

Ліна КУЩ.

УПЕРЕД, ДО МАЙБУТНЬОГО!

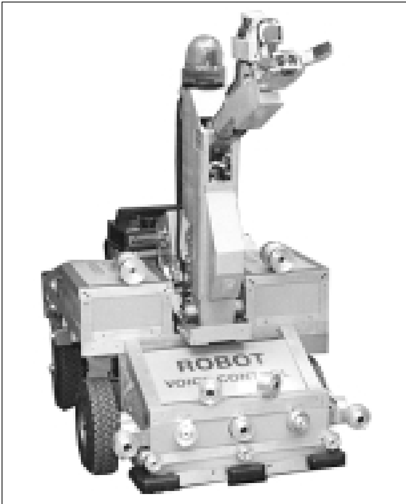

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) визнано банкрутом по справі № 6/350-4/277 Дочірнє підприємство «Агроінтер» спільного українсько-американського підприємства-товариства з обмеженою відповідальністю «Остов-Бардс» (юридична адреса: 81772, с. Млиниська, Жидачівський район, Львівська область, ідентифікаційний код ЄДРПОУ — 25552628, р/р 26007109683 в Жидачівському відділенні ВАТ СКБ «Дністер», м. Львів, МФО 325659).

Ліквідатором банкрута Дочірнього підприємства «Агроінтер» спільного українсько-американського підприємства-товариства з обмеженою відповідальністю «Остов-Бардс» призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Коляду Володимира Ілліча, ліцензія видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 13.10.2001 року № 000489, (сл. тел. 8-032-228-21-97), місце проживання, м. Львів, проспект Червоної Калини, 51/51.

Письмові заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ТОВ «Спента-Арманти» повідомляє про тендер:

на доставку:

— поліграфічного обладнання;

— обладнання для АЗС;

— сендвіч-панелей

Строк конкурсу — 2 місяці з дати публікування

т/ф. 551-04-08, 559-44-31

e-mail: sa@ukr. net

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 28.04.04 р. порушено справу № 15/98 Б про банкрутство ДП СРБУ «Горлівка лифт» АТВТ «Укрлифт» м. Горлівка, 84626, м. Горлівка Донецької області, пр. Перемоги, 49, Код ЄДРПОУ 20363325, р/р 26005980900 у ГФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334088.

Розпорядником майна призначено Ригованова Р. О. (ліцензія № 249559).

Претензії кредиторів приймаються протягом трьох місяців з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 13.04.04 р. порушено справу № 5/85 Б про банкрутство ТОВ «ФСК «Шахтар», 84626, м. Горлівка Донецької області, пр. Перемоги, 66, Код ЄДРПОУ 25329528, р/р 26008959676061 у ДФ ПУМБ м. Донецька, МФО 335537.

Розпорядником майна призначено ДПІ в Центрально-міському р-н. м. Горлівки.

Претензії кредиторів приймаються протягом трьох місяців з дня опублікування оголошення.

12 липня 2004 р. о 10 год. 00 хв. за адресою м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна ЗАТ «Великобичківський лісохімкомбінат»:

1. Будівля будинку культури ЗАТ «Великобичківського лісохімкомбінату» 46740,12 грн. в тому числі ПДВ. Місцеве знаходження: Закарпатська область, Рахівський р-н., смт. В. Бичків, вул. Пушкіна, 12.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь в торгах до 7 липня 2004 р. та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль», м. Ужгород, п/р 2600014776, код 26252740, МФО 312345. Заявка на участь у торгах, конкурсі повинна містити назву предмета продажу, відомості про юридичну або фізичну особу, що подає заявку. Заявка, копія документа про сплату гарантійного внеску можуть бути надіслані рекомендованим листом організатору торгів. Відповідальність за своєчасність доставки і форму надісланих поштою заявки і пропозицій та пов'язаний з цим ризик несе учасник торгів. Потенційним покупцям, для реєстрації як учасника, слід мати при собі документ, що посвідчує особу, або представника юридичної особи, їх повноваження; довідку про те, що проти учасника торгів не порушено справу про банкрутство, документ про внесення грошових коштів у розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта; документ про внесення реєстраційного внеску в розмірі одного неоподатковуваного мінімуму; декларацію про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців — юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні для органів місцевого самоврядування).

З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області — за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236, тел. (03122) 3-59-37.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справи про банкрутство щодо наступних підприємств:

1) ухвалою від 26.05.2004 р. по справі № 25/82 — ТОВ «Промгідравліка», розташоване за адресою: 69093, м. Запоріжжя, вул. Зачиняєва, 158 А, р/р 26002318223850 в ЗФ АКБ СР «Укрсоцбанк», МФО 313010, код ЄДРПОУ 32169311;

2) ухвалою від 27.05.2004 р. по справі № 25/79 — ТОВ «Торговий дім «Південгідромаш», розташоване за адресою: 71101, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Мелітопольське шосе, 77, р/р 0000260053936 в ЗОД АППБ «Аваль», МФО 313827, код ЄДРПОУ 30463596.

Розпорядником майна призначено Кретову О. А. (ліцензія № 487803 від 24.04.2003 р., 69006, м. Запоріжжя, а/с № 123, т.8(067) 614-47-49, 13-32-14).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ТОВ «ДОНБАСВУГЛЕПЕРЕРОБКА» код ЄДРПОУ-32071711, юридична адреса: м. Київ, вул. Басейна, 9, повідомляє, що свідоцтво № 37603172 (ІПН 320717126559) про реєстрацію платника податку на додану вартість загублено, вважати недійсним.

У грудні 2003 року в ТОВ **«Міжнародний інститут діагностики»** було загублено свідотство платника ПДВ.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) постановою від 19.05.2004 р. у справі № 7/54 визнав Закрите акціонерне товариство «Районний агропромисловий дім «Лебединський» (42200: м. Лебедин, вул. К. Маркса, 11; код за ЄДРПОУ 00734469) банкрутом і відрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх.).

Відповідно до вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення про визнання боржника банкрутом.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) ухвалою від 26.04.2004 року порушив справу № Б-6/90 про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «Галичина» (77100, с. Тустань, Галицького району, Івано-Франківської області, код ЄДРПОУ 24683802), та призначив розпорядником майна Мазура Віталія Володимировича (77303, м. Калуш, Івано-Франківської обл., А/С № 15), ліцензія № 630122 від 29.12.2003 р. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Філія Агенства з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Ясинуватського Державного торгівельно-виробничого підприємства по обслуговуванню пасажирів, повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються зі зниженням початкової ціни продажу на 30 % слідуючи активи Ясинуватського Державного торговельно-виробничого підприємства по обслуговуванню пасажирів, які знаходяться за адресою: 1. Камера холодильна (4 один.). 1990 р., початкова ціна продажу - 1576,40 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 78,82 грн. 2. Лінія самообслуговування, 1990 р., початкова ціна продажу - 310,10 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 15,51 грн. 3. Ємкості пивні «Прохолода» (4 один.), 1992р., початкова ціна продажу - 1164,80 грн. без ПДВ. Гарантійний внесок - 58,24 грн. 4. Котел електричний (2 один.), 1971р., початкова ціна продажу - 84, 70 грн. гарантійний внесок - 4,24 грн. 5. Транспортер похилий (2 один.), 1984/86р., початкова ціна продажу - 172,90 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 8, 65 грн. 6. Печі мікрохвильові «Samsung» (4 один.), 2000/01/02р., початкова ціна продажу - 917,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,85 грн.7. Стіл охолодний, 1988 р., початкова ціна продажу - 68,60 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3,43 грн. 8. Шафа холодильна ШХ 08. 1990р., початкова ціна продажу - 102,20 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 5, 11 грн. 9. Холодильний прилавок (2 один.), 1970/85р., початкова ціна продажу - 242,20 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 12,11 грн. 10. Барна стійка «Зикеро», 1976р., початкова ціна продажу - 215,60 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 10,78 грн. 11. Торгівельний кіоск, початкова ціна продажу - 439,60 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 21,98 грн. На повторний конкурс зі зниженням початкової ціни продажу на 50 % виставляється: 12. Комплекс будівель продовольчої бази, площа - 1586,7 м^2, розташований м. Ясинувата, вул. Победи, 1, початкова ціна продажу - 37818, 50 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1890,93. 13. Мотоцикл КМЗ Дніпр 11, початкова ціна продажу - 252,00 грн., без НДС, гарантійний внесок - 12,60 грн. 14. Вантажний автомобіль ГАЗ - 52, початкова ціна продажу - 757,50 грн., без НДС, гарантійний внесок - 37,88 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецьк, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т, Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 05 липня 2004 року включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 12 липня 2004р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet.dn.ua.

ДПІ у Старобешівському районі Донецької області повідомляє: в оголошенні про порушення справи про банкрутство СТОВ «Лан», яке було надруковано у газеті «Голос України» № 86 від 13.05.2004 р. помилково вказано номер справи. Замість № 43/53Б слід читати № 42/53Б.

11 липня 2004 р. о 12 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна СП «Окта»:

1. Автомобіль ІФА грузовий — рік випуску 1990 р., реєстраційний номер 72-46 ЗАН, тип двигуна бензиновий, номер двигуна: 279990601871, номер кузова L 601579, колір кузова голубий, пробіг 135555 км. — 750, 82 грн. в т. ч. ПДВ;

2. Автомобіль ІФА W-5 бортовий — рік випуску 1986 р. реєстраційний номер 71-73 ЗАН, тип двигуна бензиновий, номер двигуна 279923790-02121, номер кузова 86-10496, колір кузова бежевий — 507,18 грн. в т. ч. ПДВ.

3. Причіп ІФА — 6602 бортовий Е, рік випуску 1991 р., реєстраційний номер 88-11 ЗА номер шасі 000290, колір кузова голубий — 364, 73 грн. в т. ч. ПДВ.

11 липня 2004 р. о 14 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236, відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна СТОВ «Агрочом»:

1. Резервуари для зберігання палива у кількості 7 штук: 1 — без №, V=25,0 куб. м.; 2. № 1, V=10,0 куб. м; 3. № 2, V=10,0 куб. м; 4. № 3, V=10,0 куб. м; 5. № 4, V=25,0 куб. м; 6. № 5, V=50 куб. м; 7. № 6, V=65,0 куб. м — 9110,00 грн. в т. ч. ПДВ.

2. Розподільні колонки для розподілення палива (3 шт.) — 245,00 грн. в т. ч. ПДВ.

Місце знаходження майна: Мукачівський р-н Закарпатської області, с. Чомонин, вул. Миру, 23.

11 липня 2004 р. о 16 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна СП «Мукачівський промкобінат»:

1. Котельня (без обладнання) внутрішня площа — 159,6 кв. м., площа забудови — 159,2 кв. м., об'єм — 931 куб. м. — 35880,00 грн. в т. ч. ПДВ. Місце знаходження: м. Мукачево, Закарпатської обл., вул. Крилова, 96.

2. Трансформаторна (без обладнання) внутрішня площа — 25,2 кв. м., площа забудови — 31,5 кв. м., об'єм — 107 куб. м — 6300,00 грн. в т. ч. ПДВ. Місце знаходження: м. Мукачево, Закарпатської обл., вул. Крилова, 96.

3. Кишковий цех (без обладнання) внутрішня площа — 206,1 кв. м., площа застройки — 257,72 кв. м., об'єм — 773,00 куб. м., —33000,00 грн. в т. ч. ПДВ. Місце знаходження: м. Мукачево Закарпатської обл., вул. Крилова, 101 «а».

Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь в торгах не пізніше як за три дні до проведення аукціону та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів —Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль», м. Ужгород, п/р 2600014776, код 26252740, МФО 312345. Заявка на участь у торгах, конкурсі повинна містити назву предмета продажу, відомості про юридичну або фізичну особу, що подає заявку. Заявка, копія документа про сплату гарантійного внеску можуть бути надіслані рекомендованим листом організатору торгів. Відповідальність за своєчасність доставки і форму надісланих поштою заявки і пропозицій та пов'язаний з цим ризик несе учасник торгів. Потенційним покупцям, для реєстрації як учасника, слід мати при собі: документ, що посвідчує особу, або представника юридичної особи, їх повноваження; довідку про те, що проти учасника торгів не порушено справу про банкрутство; документ про внесення грошових коштів у розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта; документ про внесення реєстраційного внеску в розмірі одного неоподатковуваного мінімуму; декларацію про доходи для покупців — фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців —юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні — для органів місцевого самоврядування).

З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області — за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236, тел. (03122) 3-59-37.

Волинська Філія Агенства з питань банкрутства

проводить аукціон з продажу майна підприємства-боржника ВАТ «Рівненський комбінат будівельних матеріалів», що знаходиться за адресою: м. Рівне, вул. Соборна, 420.

Лот 1 — Вагон-гуртожиток, загальна початкова ціна 1018,80 грн.;

Лот 2 — Резервуар пожарний, загальна початкова ціна 16611,20 грн;

Лот 3 — ємкість металева 10 куб. м., початкова ціна 574,80 грн.;

Лот 4 — Мачта для освітлення, початкова ціна 8539,20 грн.;

Лот 5 — Башня Рожновського, початкова ціна 691,20 грн.;

Лот 6 — Автодороги і площадки асфальтовані, початкова ціна 50959,20 грн.;

Лот 7 — Колія УЗК в середині заводу 672 м/п, початкова ціна 75315,60 грн.;

Лот 8 — Водонапорні мережі 300 м., початкова ціна 5427,60 грн.;

Лот 9 — Кабельна лінія 300 м., початкова ціна 888,00 грн.;

Лот 10 — Внутрізаводська асфальтована дорога, початкова ціна 14478,00 грн.;

Лот 11 — Вагон-прорабська, початкова ціна 1465,20 грн.;

Лот 12 — Автогараж з конторою загальною площею 324 кв. м., початкова ціна 21660,00 грн.;

Лот 13 — Під'їздна дорога, початкова ціна 21616,80 грн.;

Лот 14 — Лінія електропередачі (госпдвір), початкова ціна 147,60 грн.;

Повторно

Лот 15 — Сушильно-формовочне відділення загальною площею 2558,5 кв. м., початкова ціна 151538,52 грн.;

Лот 16 — Тунельні сушила (камери) загальною площею 710,7 кв. м., початкова ціна 20716,92 грн.;

Лот 17 — Глиносховище загальною площею 1417,3 кв. м., початкова ціна 691,20 грн.

Ціни з урахуванням ПДВ.

Гарантійні внески учасників (5 % від початкової ціни) реєстраційний збір — 17 грн. перераховується організатору торгів на р/р 260012748 в АППБ «Аваль», м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 09.07.2004 року.

Заяви на участь в торгах приймаються до 09.07.2004 року за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

Аукціон відбудеться 13.07.2004 року об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про проведення загальних зборів акціонерів ЗАТ «Консалтинговий центр»

Закрите акціонерне товариство «Консалтинговий центр» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 30 липня 2004 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Політехнічна, 4; тел. (044) 243-16-03.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік.
2. Обрання Спостережної ради товариства.
3. Обрання Ревізійної комісії товариства.
4. Визначення пріоритетних напрямків розвитку товариства.

Генеральний директор.

Реалізується майно підприємства-банкрута Відкритого акціонерного товариства «Домобудівник», а саме: споруди незавершеного будівництва, складські запаси, транспортні засоби, обладнання та прилади які не застосовуються в основному виробництві і знаходяться за адресою: м. Суми, вул. Харківська, 122, а також частина цеху, що знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Воєводіна, буд. 27. Реалізація майна здійснюється за заявочним принципом.

Згідно порядку, умов та строків придбання звертатися за адресою: м. Суми, вул. Кірова, буд. 25, 4-й поверх, тел. 345-170, 345-174.

Постановою господарського суду Львівської області від 6 травня 2004 року по справі № 6/129-4/69 приватне агропідприємство «Надія», за юридичною адресою: 80762 с. Коропець Золочівський р-н, Львівської обл., код за ЄДРПОУ 20793936, рах. № 260025680 в Золочівському відділенні АППБ «Аваль», м. Львів, МФО 325570, визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Романка Володимира Рудольфовича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 03.02.2003 р. серії АА №484208, 80750, м. Золочів Львівської обл. вул. Садова, 4, кв. 51.

Претензії приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Правління ВАТ "Катеринопільський КХП"
(місцезнаходження: с.м.т. Єрки, вул. Леніна, 47, Катеринопільський р-он Черкаська обл.)
повідомляє, що 30 липня 2004 року

відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ "Катеринопільський КХП".

Збори будуть проходити за адресою: м. Київ, вул. І. Гонти, 7.

Початок зборів о 10.00 годині.

Реєстрація учасників зборів з 09 годин 30 хв. до 09 годин 50 хв. за зазначеною адресою.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
2. Звіт Спостережної Ради ВАТ "Катеринопільський КХП" про результати її діяльності у 2003 році.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії про результати діяльності ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
4. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
5. Затвердження звіту Правління про результати діяльності ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
6. Затвердження Звіту Спостережної Ради ВАТ "Катеринопільський КХП" про результати її діяльності у 2003 році.
7. Затвердження балансу ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
8. Розподіл прибутку ВАТ "Катеринопільський КХП" за 2003 рік.
9. Про подальшу діяльність ВАТ "Катеринопільський КХП".

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

- документ, що посвідчує особу (паспорт);
- доручення на право участі у зборах, оформлене у встановленому законодавством порядку (представникам акціонерів).

Правління ВАТ "Катеринопільський КХП"

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 13.05.2004 р. у справі № 15/190-б визнано банкрутом Асоціацію «Госпрозрахункове будівельно-монтажне управління» (юридична адреса: 01030, м. Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-6, кімн. 31. фактична адреса: м. Київ, вул. Малишка, 13, кв.33, р/р 26007209803113 в Печерському відділенні УСБ м. Києва, МФО 322090, код ЄДРПОУ 31031636).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гунька Анатолія Григоровича (ліцензія серії АА № 520124 від 11.06.2003 р. Київська обл., м. Бровари, вул. Грушевського, 17, кв. 55).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ТОВ Слов'янська індустріальна Спілка «СОДА»,

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ Слов'янська індустріальна Спілка «СОДА», які розташовані за адресою: м. Слов'янськ, Новосодівська площадка № 2; Будівлі (ремонтно-механічний цех побутове приміщення РМЦ, АПК цеху кальценірованої соди, центральна заводська лабораторія, РМЦ енергоцеху, побутовий корпус транспортного цеху, суспільних організацій, трансформаторної підстанції) та електротехнічне обладнання будівлі трансформаторної підстанції, початкова ціна продажу — 724738,87 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 36236, 94 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 26006301660635 в Путилівському відділенні ПІБ України, м. Донецька, МФО 334914, ОКПО 31178587, Регіональний товарний біржі «Восток». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора аукціону. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня опублікування інформації по 27 червня 2004 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 12 липня 2004 р. о 10-00 год. на Регіональній товарній біржі «Восток» за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 6/138-8/85 про банкрутство ТзОВ «Резерв» (юридична адреса: м. Львів, вул. Зелена, 153, код ЄДРПОУ — 13815809, р/р 260050240 в АКБ «Львів», м. Львів, МФО 325268).

Розпорядником майна товариства з обмеженою відповідальністю «Резерв» призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Коляду Володимира Ілліча, ліцензія видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 13.10.2001 року № 000489, (сл. тел. 8-032-228-21-97), місце проживання: м. Львів, проспект Червоної Калини, 51/51.

Письмові заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У зв'язку з втратою свідоцтва про державну реєстрацію № 7526 від 16 червня 2003 року, виданого Залізничною районною державною адміністрацією м. Києва Товариству з обмеженою відповідальністю «Ар-Джі-Сі Україна» (код ЄДРПОУ 31024770), вважати недійсним.

Господарський суд Миколаївської області Постановою від 01 червня 2004 року (справа № 5/184 визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Югагроресурс», ЄДРПОУ 32056405, м. Миколаїв, вул. Бутоми, 2, кв. 11, р/р 26009448268001 в МФ КБ «Приватбанк» м. Миколаїв. Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Міністерства економіки України АА № 669672), к. т. 23-12-61. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 діб з дня публікації оголошення.

Керуючий санацією та філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області організовує публічні торги (аукціон) з продажу майна:

Підприємства боржника - Відкритого акціонерного товариства «Калуський бровар». Лот № 1. Цілісний майновий комплекс ВАТ «Калуський бровар», який знаходиться за адресою: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Грушевського, 89А, в тому числі будівлі (позначені літ. А-Ц інвент. справи), основні та транспортні засоби, інші активи. Площа земельної ділянки, на якій розміщені виробничі об'єкти, складає 3,37 га. Початкова вартість лота 2150000 (два мільйони сто п'ятдесят тисяч) гривень.

Для реєстрації учасникам аукціону необхідно: до 12 липня 2004р. включно подати заяву на участь в торгах та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової ціни лота та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону - 17 грн. на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО336462, код 26255708, крім того фізична особа зобов'язана подати копію паспорта та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; юридична особа - копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо покупець є платником) та документ, який посвідчує повноваження представника. З об'єктом продажу можна ознайомитись щодня з 9 год. до 16 год. крім вихідних, за адресою: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Грушевського, 89а. З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками об'єктів продажу звертатися за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а, оф. 7. Т. (0342) 50-24-94. Публічні торги (аукціон) відбудуться 14.07.2004р. о 10 год. 30 хв. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, 48, аукціонний центр. Результати торгів (аукціону) оформляються проколом, який є підставою для укладення договору купівлі-продажу не пізніше 15-денного терміну з дня оформлення протоколу.

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) ухвалою від 16.04.2004 року порушив провадження у справі № 9/99-б про банкрутство приватної агрофірми «Полісся» 17523, Чернігівська область, Прилуцький район, смт. Мала Дівиця, вул. Карла Маркса, 22, код ЄДРПОУ 30829620 (р/р № 26013497539300, в філії «Відділення Промінвестбанку в м. Прилуки»; № 260403980135, 26073980251, 260403980083, 260433980082, 260453980046 в Прилуцькому філіалі АППБ «Аваль»; № 2600149539001, 20623497539300 в Прилуцькому відділенні «Приватінвест»).

Розпорядником майна призначено Рязанову Світлану Миколаївну (ліцензія Мінекономіки № 419477 від 02.12.2002 р. серія АА). Адреса: 14027, м. Чернігів, вул. Бєлова, 18, кв. 77, т/ф 3-60-99.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 19.04.2004 р. порушив справу № 42/63Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Волноваська» (85733, вул. Леніна, 271, с. м. т. Новотроїцьке, Волноваський район, Донецька область) код підприємства — 30355206, п/р 26000959676478 у філії ПУМБ у м. Донецьку, МФО 335537, та ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мироненко В. І., ліцензія № 520157.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б15/126/03 від 13.05.2004 р. ТОВ «Агрофірма «В'язівок» (51452, Дніпропетровська область, Павлоградський район, с. В'язівок, вул. Жовтнева, 68, код ЄДРПОУ 30355625, р/р 26006401120000 в АКБ «Укрсіббанк», м. Павлоград, МФО 306856) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Безпалов В. Г. (49081, м. Дніпропетровськ, пр-т Воронцова, 75/232, тел. (0562)23-41-67).

Постановою Господарського суду Харківської області від 12 травня 2004 р. по справі № Б-25/06-04 приватне підприємство «Дитяче модельне агентство «Ассоль» Харківська обл., Ізюмський р-н, с. Забавне, код ЄДРПОУ 30234231 визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича, ліцензія АА № 047594 від 03.07.01, адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 154, кв. 84, тел. (057) 7575972.

Господарський суд Рівненської області (вул. Яворницького, 39, м. Рівне, 33001) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру наступних підприємств:

- Постановою від 13.05.2004р. по справі № 8/16 - Підприємець Луковець А. В. (вул. С. Васильченка, 1, кв. 21, м. Рівне, ІК 2306415972);
- Постановою від 13.05.2004р. по справі № 8/17 - ППФ «Діана-Плюс» (вул. Гагаріна, 61, м. Рівне, ЗКПО 30559980);
- Постановою від 24.05.2004р. по справі № 4/19 - ДП «Торговий центр Продтовари» ВАТ «Дубенський завод продтоварів» (вул. Шашкевича, 7, м. Дубно, Дубнівського района, Рівненської області, ЗКПО 25320852).

Ліквідатором призначено Череватого Любомира Богдановича ліцензія № 630123 (79022, м. Львів, вул. Городоцька, 277, а/с 10296).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справу № 10/31 про банкрутство агрофірми у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Вікторія», юридична адреса: 27532, Кіровоградська область, Світловодський район, с. Глинськ, код за ЄДРПОУ — 30799000, р/р № 26007301360895 в Світловодській філії АКБ «Національний кредит», МФО 383136.

Розпорядник майна — арбітражний керуючий Сухорукова Наталія Миколаївна, ліцензія АА № 485219 від 07.05.2003 р., м. Кіровоград, вул. Тімірязева, 62/2, кв.7.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор СВК «Надія» проводять публічні торги (аукціон) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Малі Щербаки, пров. Садовий, б.2, б.3: Лот № 1: Будівля корівника, загальною площею 1672 м2 та будівля санпропускника, загальною площею 398 м2 , початкова ціна продажу лота 14999,00 грн., з ПДВ; Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756. Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, 64-36-22. Публічні торги (аукціон) відбудуться 15 липня 2004 року о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) 23.02.04 р. Постановою по справі № 19/116 визнав банкрутом ООО «Джура-Січ» (м. Запоріжжя, вул. Узбекистанська, 13а, кв. 100, ОКПО 30199119, р/р 26004301311298 в Комунарському відділенні ПІБ м. Запоріжжя, МФО 313344) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор — Житник В. П. (ліцензія № 047630), м. Запоріжжя, бул. Гвардійський, 30/85; тел. (0612) 125813.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Ухвалою по справі № 14/105 від 27.05.2004 року Приватне сільськогосподарське підприємство «Фрунзе», код ЄДРПОУ 05509777, п/р 260043653 в МОД АППБ «Аваль», МФО 326182, юридична адреса: 57400, Миколаївська обл., Березанський р-н, с. Тузли, вул. Фрунзе, 35 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Черепенко В. Г., ліцензія серія АА № 140411 від 12.06 2002р., м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. 8(0512) 47-34-64.

Претензії кредиторів приймаються на протязі тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва порушено справу № 23/240-б про банкрутство приватного підприємства «Поле-Плюс» (м. Київ, пр-т. Оболонський, 40, кв. 114, ідентифікаційний код 31486106).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Титаренко М. О. (ліцензія № 719846, серія АА, тел. 227-15-67).

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б.4) від 27.04.2004 р. порушено справу № 21/88 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооператива ім. Калініна (71673, Запорізька область, Василівський район, с. Мала Білозерка, вул. Тельмана, 60; р/р 26001301275735 в відділенні Промінвестбанку у м. Дніпрорудне, МФО 313054, код ЄДРПОУ — 03750411).

Розпорядником майна призначено Синьоокого Михайла Володимировича (ліцензія № АА 249675 від 19.10.01 р.), (м. Запоріжжя, вул. Бочарова, б.6, кв. 37).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Доповнення

Оголошення по ВАТ «Харківський завод електротранспорту» від 03.06.04 р. доповнити абзацем: «Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації».

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 30.04.2004 р. порушив справу № Б-39/60-04 про банкрутство ЗСАТ «Зміївська овочева фабрика» (Харківська обл., смт Комсомольське, Балаклійське шосе, р/р 26008000587001 у Комсомольському від. Філії АТ «Індекс банк», МФО 350619, код 26149490). Розпорядник майна - Сорокін М. І. (ліц. № 047711 від 02.10.01 р., м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв. 184). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Догралися до визнання

Нещодавно в селі Чаусове-2, що у Первомайському районі Миколаївської області, проходив міжнародний фестиваль «Грай, гармонь!». У ньому взяли участь колективи і виконавці з України, Росії, Молдови.

Дитячий ансамбль гармоністів із Жашкова, який нещодавно виступав у столичному палаці «Україна» на творчому звіті Черкаської області, виборов II місце на цьому форумі серед ансамблів. Керівник колективу, заслужений працівник культури Іван Сухий у конкурсі солістів-гармоністів також завоював друге місце. А його рукотворний інструмент чобіт-гармошка в номінації «Найоригінальніший саморобний інструмент» зайняв призове місце.

На знімку: дитячий ансамбль гармоністів із Жашкова під керівництвом заслуженого працівника культури Івана Сухого.

цього дня

11 ЧЕРВНЯ

■ 1658 р. Загинув полтавський полковник Мартин Пушкар. Разом з Я. Барабашем очолив повстання проти гетьмана Виговського. ■ 1888 р. У Києві відкрито пам'ятник Богданові Хмельницькому. ■ 1907 р. Михайло Грушевський заснував Українське наукове товариство. Опубліковано зібрання творів Шевченка. ■ 1942 р. СРСР і США уклали договір про взаємодопомогу в боротьбі проти гітлерівської Німеччини. ■ 1969 р. У Москві відкрився І Міжнародний конкурс артистів балету. ■ 1990 р. Верховна Рада ухвалила змінити порядок обчислення часу на території України. ■ 1993 р. Помер глава УАПЦ патріарх Мстислав.

ЧАС НОТ

Студенти показали клас

У Луганську пройшов концерт-презентація молодіжного симфонічного оркестру. Представлена програма складалася з Реквієму Е. Уеббера та Концерту для фортепіано з оркестром № 2 С. Рахманінова. Соло виконала заслужена артистка України Людмила Манасян.

Історія молодіжних симфонічних оркестрів починається з 70-х років минулого століття, коли спочатку в Європі, а потім і в Америці їх створювали з метою популяризації музичних надбань світової класики. У країнах СНД перші такі колективи з'явилися у 80-ті, а в Луганську оркестр народився в новому столітті на базі державного інституту культури і мистецтва. Планується, що з оркестром співатимуть солісти із Києва, Харкова, Москви та далекого зарубіжжя, а диригувати ним будуть видатні вітчизняні й закордонні метри.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Вітер музики

Кращі духові оркестри Європи, Перу, Бразилії, Куби виступатимуть з 9 по 15 червня на XIII міжнародному конкурсі-фестивалі «Золота ліра» у Шльонському воєводстві (Польща). З України запрошено муніципальний оркестр відділу культури Кам'янець-Подільської райдержадміністрації. Керує ним маестро Микола Тихоліз.

Кам'янецьку «дзвінку мідь» Європа помітила після міжнародних фестивалів духової музики «Сурма» в Рівному (1998, 2000 роки). На концерті зірвався такий вітер, що здійняв і закрутив вихором ноти. Кам'янецький кларнетист Михайло Станько, котрий саме виконував соло у фокстроті з «Вільного вітру» Дунаєвського, не розгубився і зіграв свою партію без помилок, здається, зчитуючи ноти... з неба! Оркестр упевнено підхопив мелодію. А коли музика стихла, котрийсь слухач вручив Михайлові горіх, збитий вітром з гілки. Мовляв, нехай усі міцні горішки вам легко піддаються.

Фото з архіву оркестра.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

КІНО

Наше... в натурі

Відомий російський кліпмейкер Андрій Новосьолов знімає в Києві свій дебютний художній фільм під робочою назвою «Контакт».

Це історія про першу любов між дівчинкою і хлопчиком, народженим від інопланетянина і землянки. Натура обрана київська. У нас, з'ясовується, вона красивіша, та й дешевше в декілька разів коштує знімальний процес. Оператором запросили Сергія Михальчука («Мамай», «Коханець»). Дали заробити в масовці студентам театрального інституту ім. Карпенко-Карого. Епізоди картини знімали на Подолі, у парку біля Маріїнського палацу, на одному із стадіонів та в інших місцях. Монтуватиметься фільм теж у Києві. Тут Новосьолов відкрив власну монтажну студію.

ШОУ-НОВИНИ

ТНМК вгамовує спрагу

Гурт «Танок На Майдані Конго» випускає свій новий альбом «Вода». Він містить французький варіант пісень «Вода» і «Восени» та роздрук французьких текстів згаданих пісень і повторення всіх написів обкладинки французькою. Суцільне офранцуження платівки пояснюється тим, що вона насамперед призначена для просування ТНМК на французьких теренах: на початку липня «ТНМК» вирушить до міста Ля Рошель на фестиваль шанувальників франкомовної культури «Francofolies» (Франкофолія). Після цього форуму музиканти вирушать у невеличке турне, що називається «Південним берегом Франції».

У Львові відкриється оновлена «Лялька»

Клуб повернеться на своє звичне місце — до підвалу лялькового театру. Але у новому вигляді. Головним творцем нового оздоблення виступив відомий львівський художник Влодко Кауфман. Знакові страви «Ляльки», в тому числі «Сало в шоколаді», залишаться, ще й додадуться нові фірмові десерти. Однак головне, що відроджена «Лялька» буде вірною своїм засадам. І надалі на її кону лунатиме рок, джаз, готика, незалежна музика, а клуб радо підтримуватиме українських виконавців.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Видавці в очікуванні закону

В Києві відбулася міжнародна виставка «Книжковий сад». На ній було широко представлено письменницькі праці, в тому числі й народних депутатів. Однак від парламенту читачі й письменники більше очікують не літературних, а законодавчих творів. Зокрема, закону, що скасує ПДВ на книги і надасть певні пільги книговидавцям.

Цей закон нинішнього року обіцяють ухвалити. Зволікання небезпечне для життя вітчизняних видань. За 2003-й у нашій країні на кожного жителя України видано всього-навсього по половинці книги. З усіх випущених 39 мільйонів примірників 26 млн. становлять підручники. Щоправда, торік вийшла у світ найбільша за всі роки незалежності кількість найменувань книг — 14 тисяч. Проте їх тиражі так упали, що сума видань, з'ясувалося, майже удвічі менша, ніж кількість співгромадян.

«Країна, що видає мало книг, будуватиме багато в'язниць», — зазначив президент Асоціації книговидавців України Олександр Афонін.

ФОТОФАКТ

Усесвітньо відома іспанська оперна дива Монсерат Кабальє разом із оперними зірками Володимиром Гришком (Україна) і Миколою Басковим (Росія) дала концерт у Києві. На ньому пролунали шедеври іспанської, італійської, французької і російської класичної музики.

На знімку: оперна зірка світової величини Монсерат Кабальє в аеропорту Бориспіль.

Фото УНІАН.

«Мазепа-фест» у добрих традиціях рок-концертів

У Полтаві вдруге відбувся фестиваль альтернативної музики «Мазепа-фест», що продовжує добрі традиції рок-концертів 80—90-х років. Насамперед — це альтернатива поп-культури і можливість заявити про себе молодим командам, які перебувають за бортом великих концертних майданчиків та, як правило, не потрапляють до поля зору засобів масової інформації.

«Мазепа-фест» — це бенефіс місцевих команд. Найяскравіше Полтаву репрезентували групи «Крути педалі», «Талісман», «Берег Бонанзи» та «Арахнофобія». Справила враження і команда «Очеретяний кіт» з Вінниці. Ну, а гостями фестивалю були метри вітчизняного року — групи «Гайдамаки», «Вій», «Мертвий півень» і «Борщ».

Наступна подія подібного формату — фестиваль «Тарас Бульба», який проходитиме поблизу Рівного.

За повідомленнями інформаційних агентств та власних кореспондентів.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн, для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311105. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos